

Bilen yoldaş çok yaşa!

İ. Bilen, Türkiye Komünist Partisi'nin Leninci Genel Sekreteri, dünya işçi sınıfının önde gelen enternasyonalist bir eri, tüm Türkiye devrim hareketinin, içinden çıktığı yiğit işçi sınıfının, halkımızın özverili, savaşkan önderidir. İ. Bilen'in işçi sınıfına, halka adanmış, zindanlarla, işkencelerle, sürgünlerde dolu yaşamı, Türkiye Komünist Partisi saflarında 55 yıllık iikeli, atıllımlı, yiğit savaşımı önderliğinin simgesidir. Halkımız bu yiğit evladı ile onur duyuyor, "Bilen Yoldaş çok yaşa!" sesleri, tüm işçilerden, gençlerden, ilericilerden yükseliyor.

Türkiye devrimci hareketinin ileri demokrasi savaşımının bir parçası olan bizler de bu sese

ses katıyoruz, yolumuzu çizerek TKP'ye, onun Leninci önderine bakıyoruz. Ve onun 75. yaşgününde Türkiye Komünist Partisi'nin Sesi Radyosu'nda genç savaşçılara verdiği öğütleri şöyle yanıtıyoruz:

Bilen Yoldaş!
Bütün ömrümüzü tümüyle işçi sınıfının, halkımızın kurtuluşuna adayacağımıza,
Leninci iikelere, devrime bağlılığımızı geliştirip, bu bilinçle, bu onurdan ödün vermeyeceğimize,

İşçi sınıfının gücüne, devrimin utkusuna senin gibi inatla, tutkuyla inanacağımıza,

Başarıdan baş dönmesine, geritemeden karamsarlığa kapılmayacağımıza,

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş Komünist ve İşçi Partileri 1969 Moskova Danışma Toplantısında Uruguay Komünist Partisi Genel Sekreteri R. Arismendi ile birlikte...

Oportünizmin her türüne, her belirtisine karşı ardıcıl ve Leninci bir savaş yürüteceğimize,

Leninizme ve proletarya enternasyonalizmine, Lenin'in ülkesine, devrimcilerin kaesi Sovyetler Birliği'ne bağlılığı gözbebeğimiz gibi koruyacağımıza,

Senin özverili, çetin, onurlu savaş yolundan yürümeye and içeriz!

TKP'nin 5 Ekim tarihli çağrısı

Halkımızın üstüne büyük bir tehlike yürüyor: Faşizm tehlikesi. Zamlar, enflasyon peşpeşe bastırıyor. İşsizlik, pahalılık dayanılmaz ölçülere varıyor. İşbirlikçi burjuvazi, ülkeyi saran bu çok yönlü bunalımların ağır sonuçlarını işçi sınıfının, emekçi yığınların sırtına yüküyor. Egemen çevreler eskisi gibi hükümet edemiyor. Hükümet ortakları arasında yağmayı paylaşma boğuşması süregidiyor. Burjuvazi elindeki parlamentoyu işletemez olmuştur. Bunalım, seçimlerden sonra toplumda politik yapıyı daha da sarsıyor.

Emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi, üst holdingler büyük kârlar, vurgunlar vuruyor. Bu vurgun ve ağır sosyal baskılar, geniş emekçi yığınların gözlerini açıyor. Adalet Partisi sosyal tabanını yitiriyor, yalıtılıyor. Bu durumda Adalet Partisi'nin hükümet ortakları kendilerini, yürüttükleri halk düşmanı politikanın dışındaymış gibi göstermeye çalışıyorlar. İşbirlikçi burjuvazi, vurucu gücü olan Milliyetçi Hareket Partisi'ni bu

taktikie, sosyal demagoji ile öne sürüyor. Bu faşist parti, Hitlercilerin küflü yöntemlerini kullanıyor. Açlığı, pahalılığı, kuyruklu, yokları kudurtan hükümet partilerinden biri olan Türkiye'nin partisi bunları kaldıracağını söylüyor. Baskıyı, terörü yoğunlaştırırken sahte barış çağrıları yapıyor. Hükümet emperyalizme, NATO'ya, Uluslararası Para Fonu gibi emperyalist tekelilerin örgütlerine kölece kulak ediyor. NATO'nun saldırganlık manevralarına katılıyor. Silâhlanma yarışına hız veriyor. İçerde orduyu işçi sınıfına, halka karşı kullanma eğilimini açığa vuruyor.

Yerli-yabancı tekelin örgütü MESS, Maden-İş sendikasının 5. ayına giren grevinin karşısına polisi, devlet gücünü çıkararak karşı çıkıyor. Arkası 7. sayfada

Fabrikalarda Maden-İş'le dayanışma

İngiltere'deki işçilerimizin çalıştıkları fabrikalarda Maden-İş'le Dayanışma Komiteleri kurılmaya başlandı. Bourgalen Styles'da kurulan ilk dayanışma komitesi daha şimdiden grevçiler için para topladı. Komite'de Türkiye'deki işçilerin yanı sıra İngiliz bir işçi de yer aldı. Bunun hemen ardından Skyvilla'da da bir komite kuruldu.

Komiteleşme tüm fabrikalara yayılmaktadır. Böylece İngiltere'deki işçilerimizin yiğit grevçilerle süregelen dayanışması bundan böyle daha örgütlü yürüyecektir. Maden-İş'in savaşını destekleyen bu komiteler doğal olarak MC'ye karşı, ülkede tirmanan faşizme karşı, MESS'in DİSK'e yöneltilen saldırıdan yararlanarak bazı işyerlerinde başlattığı lokavta karşı da işçilerimizin sesini yükseltecektir.

Maden-İş yararına futbol maçı

İTİB'in Maden-İş'le dayanışma kampanyası tüm İngiltere'de sürüyor. Midlands Türkiye İlericiler Birliği (MTİB) üyeleri "Yaz Taarruzu" sırasında çalıştıkları yerlerde tanıştıkları İngiliz işçilerle Maden-İş yararına Birmingham'da bir futbol maçı düzenlediler.

Önce İngiliz ve Türkiye seviricilere büyük grevin önemi anlatıldı. Maçtan sonra Maden-İş'li grevçilere yardım toplandı, örgütümüzün İngilizce yayın organı "Turkey Today" satıldı. Maçta çekilen fotoğraflar çok sayıda çoğaltılarak taraftarlara satıldı. Elden edilen gelirler, MTİB'in Maden-İş kampanyası yardım fonuna aktarıldı.

İŞÇİNİN SESİ

BÜTÜN ÜLKEMİZİN İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ

VİLLA 4, SAYI: 78-79, 29 EKİM 1973

Faşist tirmanışla savaş günün en acil görevidir

Faşizm kapıları zorluyor. Yerli-yabancı tekelin kulu kölesi MC hükümetinin baskı ve talan politikası her geçen gün biraz daha çekilmez oluyor. Terör, zamlar, pahalılık, salgın hastalıklar, tümü birarada tirmanan faşizmin çirkin, halk düşmanı yüzünü sergiliyor.

Faşist komando terörü yurdun dört bir bucağında kol geziyor. Hitler bozuntusu Türkiye'nin komandoları İstanbul'da, Kadıköy'de kız öğrencileri taşıyan otobüsü kurşun yağmuruna tuttular. İzmir'de Konak Meydanı'nda bir kitapçıya bomba koydular. Adana'da Çukobirlik'in MHP'li yöneticileri, üreticilerden silâh zoruyla haraç alıyorlar.

Eski zamlara yenileri eklen-

di. Elektriğe %50, Sümerbank ürünlerine %10 ile %30 arasında, çaya %30 zam yapıldı. Uzmanlar fiyat artışlarının, son 27 yılın en yüksek düzeyine ulaştığını belirtiyorlar. Tuz yok, mazot, tüp-gaz, çimento, odun yok. Türkes Hitler'in beslemesidir, onun yolundan yürüyor. Bir yandan SS'lerini, komandolarını halkın üzerine sürüyor, öte yandan en iğrenç yalanlarla, entrikalarla, demagojilerle adam kazanmaya çalışıyor. Zamlara, pahalılığa karşı atıp tutuyor. Tüm suçu hükümetin diğer gerici ortaklarına ykarak kendini temiz çıkarmak istiyor. Sahte barış çağrıları yapıyor. "Hem faşizme, hem de komünizme karşıyız" gibilerden faşist demagoji-

lerle kendine yığın tabanı oluşturmak istiyor. Halkımızın böyle yalanlara karnı tok, istemi so-

Arkası 7. sayfada

Bilen yoldaşın 75. yaşgünü Londra'da da kutlandı

23 Ekim'de Londra'da, İTİB lokalinde, Türkiye Komünist Partisi Genel Sekreteri İ. Bilen'in 75. yaşgünü coşkulu bir toplantıyla yığinsai olarak kutlandı.

Toplantı salonu, İ. Bilen'in resimleri ve üzerinde İ. Bilen'in tarihsel Konya Konferansı'nda yaptığı Kapanış Konuşması'ndan alıntılarının bulunduğu transparanlarla donatılmıştı. Başkanlık kürsüsünün arkasında, "Bilen Yoldaş çok yaşa!" belgisinin yazıldığı kırmızı bir transparan boydan boya asılmıştı.

İTİB Başkanının toplantıyı açış konuşmasından sonra, banttan TKP'nin Sesi Radyosu'nun İ. Bilen'le yaptığı röportaj din-

lendi. Nefeslerin kesilerek dintelindiği röportaj, Bilen Yoldaş'ın genç devrimcilere öğütleri sona erer ermez hep bir ağızdan "Bilen Yoldaş çok yaşa!" belgisi tüm salonu inletti.

Daha sonra gazetemizin editörü R. Yürükoğlu bir konuşma yaparak bu yaşgününün Türkiye devrim hareketi açısından büyük önemini vurguladı. (konuşmanın özeti orta sayfamızdadır) Konuşma, yine hep bir ağızdan okunan and ile sona erdi. Diğer üyelerin de kısa konuşmalarından sonra toplantı, TKP ve Enternasyonal marşlarının söylenmesiyle sona erdi.

MESS'in lokavtını da ezip geçeceğiz!

MESS, 5 aydır inatla, yiğitçe, yılmadan direnen, savaşan Maden-İş'li grevçilere karşı 12 işyerinde lokavt uygulamasına geçti.

Sömürülenlerin sömürülenlere karşı bir hak arama yolu olan grev ne denli demokratik, halk bir savaşım biçimiye, zaten devleti elinde tutan sömürücü azınlığın sömürülenlere lokavt dayatması da o denli anti-demokratik bir uygulamadır. MESS'in giriştiği bu faşist, anti-demokratik uygulama geniş tepkiler uyandırıyor. İşçi sınıfımız, tüm demokratik güçler dayanışma içinde

MESS'in lokavtını da ezip geçecektir.

MESS'in lokavt uygulamasında seçtiği an ders vericidir. İlerici güçlerin, en başta işçi sınıfının çelik birliğinin ne denli önemli olduğunu bir kez daha açıkça kanıtladı. TKP düşmanlarının, DİSK'e saldırıların, UDC konusunda erteleme vezelelikleri yapanların hangi safta yer aldıklarını açıkça gösterdi. Bu durumda, istemeden ters saflara düşmüş iyi niyetli kişilerin külâhi öne koyup düşüncelerini, DİSK'e, işçi sınıfının birliğine dört elle sarılmaları gerekiyor.

BAKIŞ

Evet, TKP'nin yolundayız!

Ayhan Utkun

"Yankı" dergisi 10-16 Ekim tarihli 243. sayısında, "Türkiye'yi nasıl görüyor?" başlığı altında yayınladığı bir yazısında aklısıra İşçinin Sesi'ne saldırıyor. Yazıda İşçinin Sesi'nden alıntılar yapmış. "Bu gazete TKP'nin resmi yayın organıdır" diyor.

MESS'in gazetesi ise İşçinin Sesi'ne kan kusuyor. Hem de İşçinin Sesi'ne TKP'nin resmi yayın organı göstererek, Maden-İş'e, Politika'ya provokasyon yapmaya çalışıyor.

Çeşitli kezler yanıtladık, bir kez daha yanıtlayalım. Gazetemiz İşçinin Sesi Türkiye Komünist Partisi'nin resmi yayın organı değildir. TKP'nin resmi yayın organı ATILIM'dır. Ancak İşçinin Sesi şunu da her zaman, herkese duyuragelmiştir ki, bizim dilimiz TKP'nin dili, yolumuz TKP'nin yoludur. Bununla da onur duyuyoruz.

Bugün, TKP'yi, 75. yaşgününe kutladığımız onun Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen'i savunmak yalnızca komünistlerin, devrimcilerin değil, tüm gerçek ilericilerin, yurtseverlerin görevidir, boyun borcudur.

Burjuvazinin "Yankı"ları, "Tercüman"ları ve MESS'leri neden durmadan işin bu yanına saldırıyor? Niçin sayfalarında sık sık TKP'den söz etmek zorunluluğunu duyuyorlar? Çünkü TKP bugün, Bilen Yoldaş'ın Leninci savaş yolundan büyük bir güç olmuştur. İ. Bilen'in yaşamı, başbaşa bir anti faşist savaş bayrağıdır. Kızıl bayrağı elinde, işçi sınıfını erk savaşımında yönetiyor, kumanda ediyor.

Böylesi bir Parti'yi izlediğimiz, böylesi Leninci bir önder peşinden yürüdüğümüz yolundaki "suçlamalar" bizim için "suçlama" değil, övgüdür, onurdur.

İleri demokrasinin hedefleri

Hüseyin Tanır

Lenin, bundan 60 yıl önce Büyük Ekim Devrimi'nin arifesinde yazdığı "Yaklaşan Felâket ve Onunla Nasıl Savaşılır?" adlı yapıtında, devlet tekeli kapitalizminin hemen bir adım sonrası olan sosyalizme gidebilmek için gerçekleştirilmesi gereken görevleri hem genel planda, hem de Çarlığın ve feodal artıkların artık yıkıldığı, bir cumhuriyetin kurulduğu Rusya'nın pratiğinde ayrıntılı olarak işledi. Lenin, bir yandan tekelin tüm ülke ekonomisine egemen olduğu, devletle kaynaştığı, içiçe geçtiği bir ülkede sosyalizme gidilmeksizin bir tek bile ileri adım atmanın olanaksızlığını belirtirken öte yandan, bu ileri adımın ne gibi ekonomik, politik önlemler alınarak atılabileceğini gösterdi.

İşte Türkiye işçi sınıfının tek devrimci partisi TKP'nin programında da bu görevler, anti-empyralist görevlerle de birleştirilerek Leninci özüyle işleniyor. Programın "Demokratik Dönüşümler" bölümünde, devletle kaynaşmış ve yabancı tekelere göbeğinden bağlanmış Türkiye finans-oligarşisinin erkini alaşağı etmenin ekonomik koşullarının belli başlıları şöyle sıralanıyor: Bütün yabancı tekel devletleştirilmeli; yerli yabancı tüm bankalar devletleştirilmeli; sigorta kurumları ve tüm toptan ticaret devletleştirilmeli; tüm özel ortaklıklar, holdingler, kurumlar, devletle ortaklaşa kurulan işletmeler, dış ticaret, madenler ve maden çıkarma endüstrisi devletleştirilmeli; küçük üreticilerin kooperatifleşme hareketine devlet ve devlet kuruluşları özel bir ilgi göstermeli, her suretle desteklenmeli; sendikalara, işçi komitelerine, işletmelerin ve ortaklıkların eylemlerini denetleme hakkı verilmelidir.

Bunlardan politik oianı, gerçek devrimci demokratik bir erkın varılması ve bunun, burjuvazinin herhangi bir çıkışını bastırabilecek silâhlı halk gücüne dayanması idi. Ekonomik, yani devrimin uzun dönemde başarısını sağlayacak önlemleri ise başlıca beş ana maddede sıralıyordu: 1) Tüm bankaların tek bir banka olarak birleştirilmesi ve bunun üzerinde devlet kontrolü uygulanması veya tüm bankaların ulusallaştırılması, 2) Tüm tekelin ve kapitalist kurumların ulusallaştırılması, 3) Ticari gizliliğin kaldırılması, 4) Diğer şirketlerin (endüstri, ticaret ve tüm işverenler) sendikalar halinde zorunlu olarak birleştirilmesi, 5) Zorunlu olarak tüketim kooperatifleri kurulması veya bunların kurulmasını teşvik edip üzerinde devlet kontrolü uygulamak (Lenin, Toplu Yapıtlar, İng. baskı, Cilt:25, s.333).

Ancak burada burjuvazinin yaptığı devletleştirmeler, ulusallaştırmalarla bu Leninci devletleştirmeler, ulusallaştırmalar arasındaki farkı görebilmek can alıcı önem taşıyor. Burada en önemli farklılık, hiç kuşkusuz bu devletleştirmelerin hangi sınıfın erki altında, kime hizmeten yapıldığıdır. Emperyalizmin devlet tekeli aşamasında yapılan devletleştirmeler, ekonomik bunalım veya savaş zamanlarında devletçe alınan olağanüstü miki ekonomik önlemler, tüm devlet kontrol ve planlama mekanizmaları finans oligarşisinin bütününe uzun dönemli çıkarlarına hizmet eder. Üstelik bu devletleştirmelerin kapsamı altına giren endüstri kurumları ve diğer işletmeler (kâr oranı düşük dallar, tek tek tekelin başa çıkamayacağı kadar masraflı araştırma alanları v.s.) hiçbir zaman ülke ekonomisinin bir kesiminden fazlasını oluşturmadığı gibi tüm bu alanlarda devletçe elde edilen kârlar çeşitli yollardan yine özel tekelin kasalarına aktarılır. Yani kısmi ulusallaştırmalarla, devletleştirmelerle aşamalı olarak sosyalizme geçileceğini öne süren görüş, burjuvazinin erkini koruyabilmek için halkın gözünü boyamayı amaçlayan reformizmden başka birşey değildir.

Leninci devletleştirmeler ise hem sınıfsal içeriği hem de kapsamı açısından reformist devletleştirme programlarından temelden farklıdır. Buradaki devletleştirmeler, gerçek devrimci demokratik bir erk tarafından yine devrimci yöntemlerle gerçekleştirilir. Ayrıca bu devletleştirmelerin ve devlet kontrol mekanizmasının kapsamı ve yetkileri hiçbir şekilde sınırlı değil, tam tersine ekonominin tüm alanlarını kapsamaktadır.

Böylesi bir program yaşama geçirildiğinde, devlet tekeli kapitalizminden "bir, hatta birden fazla bir adım" atılmış olacak, yani sosyalizme ulaşılacak, proleterya diktatörlüğü altında da sosyalizm kuruculuğuna girişecektir. Yani Lenin'in o gün Rusya için "yaklaşan felâket" ortamında önerdiklerini TKP, bugün ülkemizde yaklaşan felâketi, ekonomik yıkımı yenebilmek için öneriyor. Ve burada gerçekten de hiçbir orta yol yoktur. Çünkü faşizm de bu bunalımdan, halkın alınteri ve kanını oluk oluk akıtarak, devlet tekeli önlemlerin en acımasızını bir avuç finans oligarşisinin çıkarları uğrunda kullanarak çıkmak için kapıları zorluyor.

56 Mansfield Rd. Ilford
ESSEX-ENGLAND
adresinden isteyiniz.
İşçinin Sesi dizisinin
2. Kitapçığı çıktı.

Fiati 50p.

Ayak oyunları

TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır

Memlekette sınıf savaşları giderek sertleşiyor. İşbirlikçi burjuvazi, faşist karması hükümet işçi sınıfına karşı, halkın, ulusun ezici çoğunluğuna karşı saldırılarını biteviye arttırıyor. Faşizme tırmanış yoğunlaşıyor. Bu tırmanışa karşı savaşta işçi sınıfı, sınıf sendikaları ön sıralarda yer alıyor. Düşmanın karşı saldırıları en başta işçi sınıfına, onun politik sendikal örgütlerine yönelmiştir. Bugün somut biçimlerde DİSK boy hedefi olmuştur. Burjuvazi saldırılarını hem dışardan, hem de içerden, DİSK'de yuvalanan ajanları eliyle, açık ve kapalı biçimlerde sürdürüyor. İşbirlikçi burjuvazinin, gerici-faşist karması hükümetin taktiği, karşı güçler arasında her türlü sürtüşmeleri körüklemek, bütün çatlaklardan yararlanmak, kendisine karşı olan güçlerin arasını açmak ve onları birbirine sürmektir.

Demirel hükümeti hem faşist Türkesleri, faşist komandoları, Maocuları, hem de her soydan ve boydan oportünistleri, bozguncuları bu amaçlar için kulla-

nıyor. Böylesi bir durumda CHP yöneticilerinin, TIP, TSİP yöneticilerinin tutumu, davranışı üzerinde durulacak ayrı bir önem taşıyor.

Ecevit'lerin tutumu, davranışları kimi zaman ulusal çıkarlara ters düşen, bencil, ard niyetli hesaplara dayanmaktadır. Bir yandan DİSK'e, yığınlara, özellikle kendi partisinin yığınlara hoş görünmek için boş, kof sözcükler kullanıyor, demeciler veriyor. Öte yanda, böylesi bir yumuşaklıkla kendi taktiğini işletmeye bakıyor. "DİSK kendi sorununu, zorluklarını kendi çözer" diyor. Bu bir ayak oyunudur. Ecevit, öyle görünüyor ki, aslında Cumhuriyet Halk Partisi içindeki gelişmelerden, onun tabanındaki oluşmalardan çekiniyor, bu yığınlara savaş atılmalarını gemlemek, onlara istediği yönü vermek istiyor. CHP yöneticileri böylesi bir taktikle bir taşla birkaç kuş vurmak istiyor. Birincisi, gerici-faşist karması hükümete karşı savaşın dizginlerini ele almak ve istediği yere sürmek

istiyor. İkincisi, başarabilirse, sendika hareketini kontrolü altında tutmak istiyor. Ve sonucusu, yaklaşan yerel seçimlerde kendisine oy heybeleri sağlamak işini garanti altına almak istiyor.

TIP'in, TSİP'in başını tutanlar, bunların yanı sıra Kuvvücmih döküntüleri bu karmaşık süreçte çöken durumlarını kurtarabilmek, külah kapmak istiyorlar. Bütün bunlar, bu kirli ayak oyunlarıyla, işbirlikçi burjuvazinin, faşizme tırmanan hükümetin, emperyalistlerin, CIA'nın eline oynuyorlar, onların değirmenine su taşıyorlar.

Türkiye işçi sınıfı, onun savaşkan öncü kolu Türkiye Komünist Partisi, hangi yandan, kimden gelirse gelsin, işçi sınıfının, halkımızın ulusal birliğinin UDC'nin oluşma sürecini balta-layanların her zaman karşısında olacaktır. Partili-partisiz, CHP'li, TKP'li, TIP'li, TSİP'li, sendikacı, sendikasız bütün işçiler, bütün yurtseverler bu saldırının karşısında elele vermeli, kenetlenmelidirler.

İşçi sınıfımız bozgunculara geçit vermiyecektir

DİSK, işçi sınıfımızın devrimci sendikasıdır. DİSK'in güçlenmesi, birliğin pekişmesi, burjuvaziyi başlı başına bir korku kaynağıdır. Sınıf sendikası DİSK güçlendikçe ülkenin yaşamındaki yeri, rolü de artıyor. UDC çağrısının halktan gördüğü yığınal destek bunun açık kanıtıdır. Öte yandan DİSK, özellikle Maden-İş, işçi sınıfının en savaşkan kesimini içeriyor. Maden-İş'in MESS'e karşı süren çetin, yarı grev Türkiye işçi sınıfı tarihine altın harflerle yazılıyor. Böylesi bir durumda DİSK'e saldırı, burjuvaziden, UDC'ye karşı MC'den yana, yığıt grev-cilerden değil MESS'ten yana tutum almaktır. Hainliktir. Sarıktır.

Nitekim DİSK'e saldırıların yoğunlaştığı sıralardaki olaylar, safları açık etmiştir. MESS, 26 Ağustos'da grev bitmezse 12 işyerinde lokavt uygulayacağını duyurmuştu. Ne var ki, uzun bir süre lokavtın sözünü bile edemedi. Daha da öte Maden-İş'le toplu sözleşme görüşmeleri yürüttü. Tam DİSK'e saldırılar sırasında MESS, bir yandan "7 prensip maddesini" görüşmelerde yine öne sürdü, öte yandan 13 Ekim'de lokavt uygulayacağını açıkladı. 14. Ekim'de topladığı gizli Genel Kuruldan bu kararı çıkarttı ve uygulamaya başladı. Böylece, saldırıların MESS'in çıkarına olduğu açıkça, somut bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Öte yanda, aynı sırada çeşitli kaynaklarda DİSK'e, UDC'ye yöneltilen saldırılarda bir ağız

birliği oldu. Örneğin Tercüman gazetesi DİSK'in sınıf çizgisine saldırılarını yoğunlaştırdı, UDC'ye katılmadığı için CHP'yi övdü.

Bunlar olurken, UDC üzerine "tartışmalar" sürerken, "Yürüyüş" gibilerinin tutumu da ders verici idi. Bunlar, saldırılara kılıf edilen UDC "tartışmaları" ile UDC'nin "içeriği ve kapsamı belirlenmemiş", aceleyle atılan, ilkesiz bir slogan olduğunu "kamutlamaya" kalktılar. Böylece, MC'nin MESS'in yanında saf tutular.

31 Eylül'de yapılan İzmir Bölge Temsilciler Meclisi'ndeki konuşmada Kemal Türkler şöyle diyordu:

Tüm olumsuzluklara karşın, DİSK ilkelerinin daha büyük bir hızla, daha geniş işçi ve emekçi kitleleri kucaklaması, bağımsız ve demokratik ileri bir Türkiye savaşımının hızlı gelişimi, 1 Mayıs'ları yaratan, DGM'ye karşı kitlesel gösterilerin, sınıflar savaşımının her günkü ateşinde deneylenen işçi sınıfımız en büyük güvencemizdir. Hatırlarsanız 10. kuruluş yılıımızı kutlama toplantısında sizlere şöyle seslenmişim

"Otuzbin işçinin 1967 Şubat'ında kurdukları DİSK bugün yarım milyondan fazla işçinin üye olduğu bir güce erişmiştir. Geniş işçi kitleleri için DİSK büyük bir umut kaynağı ve sermayenin saldırılarına karşı mücadele bayrağı olmuştur. Dağlara yazılan DİSK adı işçi sınıfımızın sendikası örgütüne duyduğu büyük güveni dile getirmektedir. Fabrikadaki üye işçi-

den, en üst sendika ve konfederasyon yöneticilerine kadar bu güvenin gerekliliklerini yerine getirmek zorundayız. Demokratik sınıf ve kitle sendikacılığın, uluslararası işçi dayanışmasından taviz vermeliyiz. Şimdi o günkü sözlerime şu eki yapmak istiyorum: "DİSK sayıları bir çığ gibi çoğalan bilinçli devrimci işçilerin elleri üzerinde yükselmiştir. Aynı eller DİSK'e bugün on kat, bin kat daha fazla sahip çıkmak ve DİSK'e dışarıdan uzatılmak istenen elleri kırmak durumundadır."

Gerçekten de DİSK son çıkan sorunlarını çözme, birliği sağlama yolunda önemli bir adım attı. Kemal Türkler, öteki DİSK yöneticileri ile bir basın toplantısı yaparak DİSK'in bozulana birliğinin yeniden sağlandığını duyurdu. Böylece MC'nin, MESS'in ve bir ölçüde CHP'nin evdeki hesapları çarşıya uymadı. İşçi sınıfı, güçlükleri aşı aşı, engelleri kıra kıra, safları arındırarak ilerleyecektir. Ancak böylesi çetin bir yoldan sağlanan ilerleme kalıcı utkuyu getirir.

Yeni bir devalüasyon

Emperyalizmin mali örgütü Uluslararası Para Fonu (IMF) yetkilileri Türkiye'ye gelerek devletin mali durumunu ve ekonomik önlemlerini yeniden gözden geçirdiler. IMF yetkilileri, Maliye Bakanlığı'nın ve Kamu İktisadi Teşekkülleri'nin zamlar sonrası durumunu incelediler.

MC hükümeti, IMF'nin %40'a varan devalüasyon istemini, ilk aşamada %10'luk bir devalüasyonla gerçekleştirmişti. Bu kez IMF yetkililerinin yeni bir devalüasyonda ayak drettikleri belirtiliyor. Uzmanlara göre MC hükümeti, iki ay içinde %25 oranında bir devalüasyon daha yapacak. Böylece halkın yaşamı iyice dayanılmaz olacak. Emperyalizme bağlılık daha da artacak. Bunlara karşılık, IMF'den alınacak kredilerle işbirlikçi tekeli burjuvazi kendi işini görecektir.

İngiltere'de çıkan "Financial Times" gazetesi, zamların, kötüleşen yaşam koşullarının Türkiye'de ayaklanmalara yol açabileceğini belirtiyor. Uluslararası burjuvazinin endişesini dile getiriyor. "Endişe" yerindedir. Halkımız, işçi sınıfının öncülüğünde bu cendereyi kırmak için UDC'ye örgütleniyor. MC'yi devirmeye hazırlanıyor.

İŞÇİNİN SESİ'ne

İŞÇİNİN
SESİ'ne bir
yıllık abone
bedeli büyük
boy için 6
sterlin, küçük
boy için 4
sterlin ya da 4
kitaptır.
Abone olalım!
Abone bulalım!

Fiati 50p.

BÜYÜK OKTOBR SOSYALİST DEVRİMİ 60 YAŞINDA

İnsanlığın kurtuluşu Büyük Oktobr'un yolundan gerçekleşecektir

Büyük Ekim Devrimi'nin 60. yılını Sovyet halkı sonsuz kazanımlarıyla, yeni Anayasasıyla, uzay uçuşlarıyla, Leninci SBKP'nin önderliğinde ilerlemesini belgeleyerek karşılıyor. Sovyet ülkesinde o güzel, militan devrimci marşlar, işçi türküleri, balalaykanın duygulu melodileri, Kremlin'in çanları daha bir coşkulu çinliyor. Kızıl bayraklar, transparanlar her köşede dalgalanıyor. Dikiliyor hep atılım içinde olan o eşsiz Sovyet heykelleri. "Tavariş" sesleri daha coşkun, Kızıl Meydan dev bir kutlamaya hazırlanıyor. Lenin Mozele'de değil, yüreklerde, kafalarda yatıyor. Tuttuğunu koparmış, başarmış, utkunun yolundan bugünlere varmış Sovyet halkının 60. yıldaki coşkusu kuşkusuz başkadır, sonsuzdur.

Ekim Devrimi tüm dünya emekçileri için yeni bir yaşama giden yolu, kapitalizmden sosyalizme giden çağı açtı. Tüm ilerici insanlık 60. yılı için, büyük bir coşkuyla karşılamaya hazırlanıyor.

Ekim Devrimi'nin ateşlerini en sıcak duymuş, bu sıcaklık içinde Kurtuluş Savaşı vermiş, bu ateşler içinden TKP gibi Leninci, enternasyonalist bir partiyi doğurmuş Türkiye halkının çocukları olarak bizler de 60. yılı olağan değil, ateşli bir coşkuyla karşıyoruz.

Ekim Devrimi üzerinden geçen 60 yıl, tarihin en hızlı dönemidir. 60 yıl gibi gerçekte çok kısa bir dönemde hiçbir halk, hiçbir zaman böylesi büyük kazanımlar elde etmemiş, hiçbir toplum böylesi uzun bir yol katetmemiştir. Rusya proletaryası, Çadık Rusya'nın ekonomik çöküntüsünü içinden dev bir yapıt kurdu çıkardı. Sovyet ülkesi bugün ışıl ışıl parlıyor. Sosyalizmin güçlü ışınlarını dünyaya yayıyor.

Sosyalist ülkeler dışında dünyanın her yerinde halklar cehennem ateşinde yaşıyor. Yaşam düzeyi ülkeden ülkeye değişebilir, ama bugün en zengin kapitalist ülkenin, ABD'nin emekçisi bile sömürünün, pahalılığın, işsizliğin, yarıya güvensizliğin toplumdaki moral çöküntüsünün baskısı altında, huzursuzluğu içinde yaşıyor. Bazen, toplumsal yasaları bir kenara koyup, insan

düşünüyor: Kapitalist ülkelerin emekçileri neden sosyalizmi hemen kurmuyorlar Soruyu böyle koyunca burjuva ideolojisine, onun 5. kolu oportünizme karşı her an, her dakika ardıcıl savaşın önemi biraz daha iyi ortaya çıkıyor.

Burjuva ideolojisi değil mi ki örneğin Türkiyemizdeki karanlıklara itilmiş, cahil bırakılmış birçok emekçiye "Sovyetler'de yaşlı insanlar sabun yapıyorlar-mış" gibi sözler dedirtiyor. Oysa Sovyetler dünyada en yaşlı 150-160 yaşında insanların en çok sayıda bulunduğu bir ülkedir. Kimi emekçilerin ağzından "orada devlet, adamı köle gibi çalıştırıyor" sözü duyuluyor. Kimin devleti kimi çalıştıracak. Emekçi kendi devleti eliyle kendini köle gibi çalıştıracak. Yok.

Ya oportünizm. Boşuna değil - burjuva ideolojisinin 5. kolu deniyor. Onun emekçilerin bilincine verdiği zarar daha mı az? "Orada asık yüzlü sosyalizm var, biz güler yüzlüsünü istiyoruz" diyor. "Sovyetler'de insan hakları yok" diyor. Proletarya diktatörlüğünü emekçiye öcu gibi gösteriyor, onu kendi silâhından

yoksun ediyor. İşte CGT başkanının yaptığı Ekim Devrimi madalyasını reddetti. Neden mi? "Sovyetler'de insan hakları 'olmadığı' için, Dünya Sendikalar Federasyonu'nda Sovyet Sendikaları etkin olduğu için yüzbinlerce işçinin bilincine, hem de bu şanlı devrimin 60. yılında bulaştırılan bu zehirin acısını yine o ülkenin işçisi, halkı çekiyor.

Prag'da yapılan "Büyük Ekim Devrimi ve Günümüz" konulu konferansta, SBKP MK üyesi Zandov şöyle diyor:

"Devrimci, Leninci çizgi ve reformist, oportünist çizgi, bu iki çizgi Oktobr'dan da önce uluslararası işçi sınıfı hareketinde biçimlenmişti. Bunların emekçi halkın gerçek çıkarlarıyla, sosyalizmle uygunluğu Oktobr'da sınıandı. Sınamayı Leninci çizgi kazandı. Oktobr, oportünizmin kaçınılmaz olarak gerici kampa gideceğini açığa çıkardı. Oktobr, kendisini işçi sınıfının çıkarlarının temsilcisi olarak gören herkesi böylesi bir seçimle karşı karşıya bırakmıştır: Ya Leninci yolu ardıcıl izlemek, ya da ona reformist

illüzyonlar katmak. Bu seçim, sosyalizme giden doğru yolu bulmak isteyen herkesin bugün de önündedir".

Evet! Ekim Devrimi'nin 60. yılını karşılamanın, kutlamanın en onurlu, en iyi yolu Leninizme,

proletarya enternasyonalizmine, Sovyetler'e bağlılığın al bayrağını kararlı, dik başla yükseklerde dalgalandırmak, burjuvaziye, oportünizme karşı savaşı daha da yoğunlaştırmaktır. İnsanlığın kurtuluşu Büyük Oktobr'un yolundan gerçekleşecektir!

Savaşım ve dayanışma yurt dışında da sürüyor

AVUSTRALYA'DA MADEN-İŞ'LE DAYANIŞMA

Avustralya Türk Kültür Derneği, 1 Ekim'de Maden-İş'le dayanışma gecesi düzenledi. ATKD başkanı açış konuşmasında, gecenin tüm gelirlerinin MESS'e karşı direnen yiğit Maden-İş'li işçilere gönderileceğini belirtti. Konuşmasını "grevci işçi kardeşlerimize selâm, kahrolsun MC, kahrolsun MESS ve tüm sömürücüler" diyerek bitirdi.

Gecede çocuk korusu ve

halk oyunları ekiplerinin gösterileri ilgiyle izlendi. Halk ozanlarının devrimci türküleriyle coşku daha da arttı. Tiklim tiklim dolu olan salon hep bir ağızdan devrimci türkü ve marşlara katıldı. "Yaşasın işçi sınıfı", "Yaşasın DISK" belgileri bağırıldı.

1 Mayıs 1977'yi belgeleyen büyük bir çerçeveli resim açık artırmaya konuldu. Resim 520 Avustralya dolarına satıldı. Toplam olarak elde edilen 850 dolarlık gelir grevci işçilere gönderildi.

Avustralya Türk Kültür Derneği, bu güçlü dayanışma gecesini yeni yeni dayanışma eylemlerinin izleyeceğine açıkladı.

AVUSTRALYA'DA İKİNCİ MC'YE KARŞI YÜRÜYÜŞ

Avustralya'daki işçilerimizin örgütleri, Avustralya Türk Kültür Derneği (ATKD) ve Avustralya Türk İşçi Birliği (ATİB) Melbourne'da 2. MC'yi protesto yürüyüşü yaptılar.

Princes Parkı'ndan başlayan yürüyüşe işçilerimiz, "141-142'ye Hayır", "2. MC hükümeti yıkılmalıdır", "Türkiye işçi sınıfına selâm", "DGM'yi ezdik, sıra MESS'de" ve "Evlât acısına son" yazılı pankartlarla katıldılar. Yol boyunca hep bir ağızdan belgiler bağırıldı, devrimci marşlar söylendi.

Türkiye Konsolosluğu'nun kapısına, üzerinde "2. MC'ye Hayır" yazılı siyah bir çelenk konuldu. Protesto yürüyüşü Konsolosluğun önünde hep birlikte bağırılan "Faşizme geçit yok" belgisiyle sona erdi.

MAINZ'DEN CUMHURBAŞKANINA MEKTUP YAĞIYOR

Federal Almanya'daki Mainz-Wiesbaden ve çevresi 2. MC'ye Direniş Komitesi, Cumhurbaşkanı'na, halk düşmanı MC hükümetini protesto eden mektup kampanyası açtı.

Kampanyanın ilk gününde 250 kişi Cumhurbaşkanı'na mektup gönderdi. Komite, bir ay içinde mektup sayısının 2 bini aşacağını belirtiyor.

Komitede yer alan ve mektup kampanyasına katılan tüm işçiler, sınıf kardeşlerine, yurtsever aydınlara, gençlere, memlekette bıraktıkları akraba ve hemşehirlilerine de sesleniyorlar. Onları, ülkemizin kurtuluşu için yürütülen savaşımında yer almaya, Ulusal Demokratik Cephe'ye omuz vermeye çağırıyorlar.

BREMEN'DE İŞÇİ SORUNLARI TARTIŞILDI

Federal Almanya'da, Bremen ve Çevresi İşçi Sorunları Komitesi 16 Ekim günü, işçilerimizin

güncel sorunları üzerine bir toplantı yaptı. Prim, emeklilik ve eğitim sorunlarının ele alındığı toplantıda bu sorunların çözümünün Ulusal Demokratik Cephe savaşımıyla bağlı olduğu vurgulandı.

BELÇİKA-BERİNGEN'DE ÖRGÜT KURULDU

Belçika'nın Beringen bölgesindeki Türkiyeli maden işçileri 1 Ekim gününde "Beringen ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği"ni kurdular.

Kurucu kongreye sunulan demek tüzüğü oybirliğiyle kabul edildi, örgüt organları seçildi. Bu arada işçilerin arasına sızıp bozgunculuk yapan iki Maoocu da işçilerden gerekli dersi aldılar.

Divan Başkanlığı'na kurucu üyeler tarafından verilen Maden-İş'le dayanışma önergesi coşkuyla onaylandı. DISK'e sevgi gösterileri yapıldı.

Birlik ve dayanışma içinde sona eren kongre, Belçika'daki Türkiyeli maden işçilerinin örgütlenmesinde önemli bir adım oldu.

Avustralya'da 2. MC'ye karşı protesto yürüyüşünden bir görünüş

İ. Bilen yoldaşın partinin genç kuşaklarına öğüdü

"PARTİMİZİN SAVAŞ YOLU, LENİNCİ YOLDUR. SUPHİLERİN, HACIOĞULLARININ YOLUDUR. BUNU UNUTMAYIN! ÜLKEMİZDE, TÜRKİYEMİZDE, ANADOLU'DA DA SOSYALİZM ÜSTÜN GELECEKTİR. BUNUN GÜVENCESİ KOMÜNİST PARTİSİ'NİN SARSILMAZ BİRLİĞİDİR."

Soru: Bilen Yoldaş, yaşamınızın 55 yılını TKP'ye adadınız. Bu 55 yıllık savaşın sizce belirleyici dönemi nedir? Genç kuşaklar bu savaş deneyinden ne gibi sonuçlar çıkarabilir?

Yanıt: En başta partiye girişim gelir. Partiye ben dünyayı kökünden sarsan Kızıl Ekim'in etkileri altında gelişen Ulusal Bağımsızlık Savaşı içinde, işçi sınıfının sıralarından gelerek girdim. İşçi sınıfının devrimci gücünü savaşlar içinde tanıdım. Partimiz beni bu savaşlar içinde yetiştirdi. İşçi sınıfına, Komünist Partisi'ne, Lenin'e, proletarya enternasyonalizmine bağlılığı partinin sıralarında öğrendim. Partinin dışarıda komünist olamaz.

Partimizin tüzüğündeki birinci madde Lenin'in partililik ilkelerini tümüyle içerir. **Yalnız parti programını, kararlarını tanımak yetmiyor, yalnız kesenek ödemek yetmiyor.** Partiye bütün ömrünü tümüyle verecek. Bu, tartışılmaz, su götürmez, devrimci bir gerçektir. Partiye zorla girmiyor. Partiye bir örgüt içinde gönüllü giriyor. Parti disiplinine, Leninci ilkelere, devrime bağlılık bir bilinç, bir onur sorunudur. Ben, bir komünist olarak, üyelere ilişkin bu Leninci, devrimci ilkeyi her komünistin, her parti üyesinin kendi yaşamına ardıcıl olarak geçirmesi ve onu sonuna kadar savunması zorunluğuna inanıyorum.

Partinin genç kuşaklarına salık vermek istediğim ikinci bir nokta da şudur: İşçi sınıfının gücüne inanmak, devrimin utkusuna inanmak. Olayları olduğu gibi görmekle sıkı sıkıya bağlanmak. Savaşta diklikler vardır. Biz bunu yaşadık. Partinin yükselme, gerileme, yerinde sayma, yeniden atılım yapma gibi birbirinden ayrımlı dönemleri

olmuştur. Böylesi dönemlerde ne dünyayı gül-gülistan, toz pembe görmek, baş dönmesine kapılmak, ne de ortahığı kapkara görmek, kana yuvarlanmak. Her ikisi de bir komüniste yabancıdır. Partimiz böylesi dönemleri yaşadı. Bununla bağlı daha bir olay var. Düşmana karşı olduğu gibi parti içinde her tür oportünizm belirtisine karşı da ardıcıl ve Leninci bir savaş yürütmek zorunludur. Partimiz bugün kalkınma ve atılımlar içindeyse, biz bunu, dünya sosyalist sisteminin güçlenmesi ve Türkiye işçi sınıfı hareketinin yükselmesine, bunların yanısıra, böylesi bir savaşım anlayışını başa almamıza borçluyuz.

Partimizin en güçlü yönü, onun proletarya enternasyonalizmine bağlılığı, Leninizme bağlılığı. Sovyetler Birliği Komünist Partisi ile sıkı, kardeşçe dayanışmaya bağlılığıdır. Partimizin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat, Salih Hacıoğlu yoldaşlar bu ilkeleri gözbebeğimiz gibi korumakla bizi görevlendirdiler. Bu uğurda canlarını verdiler. Partimizin en güçlü yanı işte budur. Uluslararası komünist ve işçi hareketinin kopmaz parçası olmasıdır.

Genç partili yoldaşlarımız, TKP'nin genç kuşakları, gerici-faşist güçlerin ateşleri altında her boydan ve her soydan oportünistlerin saldırıları altında çetin bir savaş yolundan yürüyorsunuz. Partimizin savaş yolu, Leninci yoldur. Suphilerin, Hacıoğullarının yoludur. Bunu unutmayın! Ülkemizde, Türkiye'mizde, Anadolu'da da sosyalizm üstün gelecektir. Bunun güvencesi Komünist Partisi'nin sarsılmaz birliğidir. İşçi sınıfına, onun devrimci savaşına sıkı sıkıya bağlıdır. Onun daha da güçlendirilmesidir. 55 yıllık savaş yaşamım bana bu gerçeği öğretti.

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşa

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır)

Noktalı yerler anlaşlamamıştır

Çok Değerli Bilen Yoldaş, Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi, bütün parti örgütleri, bütün Türkiyeli komünistler adına 75. doğum yıldönümünü en derin yoldaşça duygularla, içtenlikle kutlar.

Değerli Yoldaş, Senin yaşamın Türkiye Komünist Partisi'nin savaş tarihiyle sıkı sıkıya örülüdür. Ömrünün 55 yılı, Türkiye Komünist Partisi'nin sıralarında savaşmakla geçmiştir.

..... Türkiye halkının bir evladı olarak, yabancı saldırganlara, yerli işbirlikçilere karşı ulusal kurtuluş savaşınının çetelerinde, ateş boylarında yer aldın. Bundan 55 yıl önce İstanbul Haliç örgütünde, Türkiye işçi sınıfının savaşkan öncü kolu Türkiye Komünist Partisi'nin, partimizin sıralarına katıldın. Ulusal bağımsızlık, barış, demokrasi ve sosyalizm için Türkiye Komünist Partisi'nin savaş, senin savaş yolun, ağır baskı ve terör altında, hapis, zindan, kan içinde geçmiştir. Yükselen işçi sınıfının güç kaynağına dayandın. Proleter direngenlik, devrimci özveri, bolşevik atımlılık gösterdin.

Böylelikle bu çetin engellerin üstesinden gelmeyi bildin. Her zaman Marksizm-Leninizmin ölü ve ilkelere, proletarya enternasyonalizmine sıkı sıkıya bağlı kaldın. Komünist moralini tertemiz tuttun. TKP'nin, Türkiye işçi sınıfının savaşını, halkımızın ulusal çıkarlarını ağır ceza, zindanlarda her yerde her zaman savundun.

Komintern'de, dünya komünist hareketinin sıralarında yorulmaz bir savaş eri olarak görev aldın. TKP'yi temsil ettin. Anti-komünizm, anti-Sovyetizm'in her türlüyle sürekli savaşın. Partimizin, yüce Lenin'in partisi SBKP ile sarsılmaz kardeşliği, kopmaz dayanışmasını gözbebeğin gibi korudun. Dünya devrim hareketinin, barışın yıkılmaz kalesi, büyük komşumuz Sovyetler Birliği ile, Sovyet halkıyla halkımızın dostluğunu sürekli savundun. Dünya komünist hareketinin, 60. yılını kutladığı Kızıl Ekim'in ölü ve ilkelere kopmaksızın bağlı kaldın. Anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin eski ve yeni biçimlerine karşı Maoculuğa, Troçkizme, TKP düşmanlığına karşı savaş partimiz bugün senin önderliğinde yürütüyor, bundan böyle de yürütecektir.

TKP sıralarına girdiğin günlerden beri partimizin emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye karşı olduğu gibi sağ ve "sol" oportünistlere karşı verdiği sava-

şımın da içinde, en önderinde yer aldın. Partimizin ideolojik arılığını, Leninci birliğini herşeyin üstünde tuttun. Bu savaşında işçi sınıfına güvencin, ona dayandın. Parti yıkıcılarının, bozguncuların, likidatörlerin her dönemde amansız düşmanı oldun. Partinin değişik düzeylerinde illegal ve legal savaş biçimlerini ustalıklı, yaratıcılıkla uyguladın. Parti kadrolarının eğitilmesi, yetiştirilmesi için canla başla savaştın.

Değerli Yoldaş, TKP MK Politik Bürosu'nun partimizin yaşamında tarihsel bir dönemeç olan 24 Mayıs 1973 günlü kararlarında, bu kararların uygulanmasında, partimizin atılım dönemine geçmesinde sonuçlandırdı bir rol oynadın.

TKP bugün yığınlara iniyor. İşçi sınıfının, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşını örgütleyiyor. "Fabrikalar kalemizdir" belgisini yaşama geçiriyor. Emekçi yığınlar partimizin sesine kulak veriyor. Atılım, savaş bayrağı oluyor. TKP sert sınıf savaşları içinde gelişip, güçleniyor.

TKP'ye özgürlük artık ulusal bir sorun olmuştur. Partimizin saygınlığı, etkinliği sürekli artıyor. O, ülkemizin geleceğinde artık tek politik seçenecek oluyor. Bütün bu gelişmeler, değerli yoldaş, senin Leninci önderliğinde gerçekleşiyor.

Bugün Türkiye derin ekonomik, politik, sosyal bunalımların burğacında kıvranyor. İşçi sınıfı, burjuvazinin egemenliğine karşı savaşır duruma gelmiştir. İşçi sınıfı, emekçi yığınların savaşlarına öncülük ediyor. İşbirlikçi burjuvazi eskisi gibi kolay kolay hükümet edemiyor. Faşist emelkenin başgösterdiği böylesi bir durumda TKP'nin sorumluluğu artıyor. Partimiz, işçi sınıfının birliği, işçi-köylü bağlaşıklığı, bütün anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem birliği Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşturulması için savaşıyor. TKP bu savaşın başanya ulaşması için işçi sınıfından Leninci kadrolar yetiştirilmesi işini başa alıyor. Değerli Bilen yoldaş, Türkiye Komünist Partisi senin Leninci önderliğinde, Genel Sekreterliğinde bu görevlerin üstesinden gelecektir. TKP, komünistler böylesi bir durumda senin gibi bir yöneticisiyle kılınç duyuyor. TKP MK sana sağlık dolu nice yıllar, uzun uzun ömürler diler.

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Politik Büro adına Ahmet Saydan
18 Ekim 1977

"İ. Bilen'in 75. yaşgünü aynı zamanda yeniden bir doğuşun kutlanmasıdır"

Arkadaşlar, TKP Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş'ın 75. yaşgünü kutlama, bizim için olağan bir kutlama değildir. Bu aynı zamanda bizim için, Marksizm-Leninizme gönül vermiş devrimciler için yeniden bir doğuşun kutlanmasıdır. Türkiye Komünist Partisi'nin ülke çapında ulusal bir güç oluşunun kutlanmasıdır. Hepimiz çok iyi biliyoruz ki, Türkiye Komünist Partisi'ni oportünistlerden, likidatörlerden temizleyen akımı yetiştiren, boy atıran, bu akımı savaşa süren, onu yöneten İ. Bilen'dir. TKP'yi bugünkü gücüne ulaştıran O'nun Leninci liderliğidir. O'nun adı, TKP'nin bugün izlediği Bolşevik yolla, Leninci yolla ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlıdır.

TKP'nin Sesi Radyosunun bir kaç gündür İ. Bilen'in yaşamından parçalar, açıklanabilir bazı

bölümler veriyor. Bunları biz İşçinin Sesi'nde yazacağız, hep birlikte okuyacağız. Onun için ben yaşamına pek girmeyeceğim. Yalnız bir noktayı vurgulamak istiyorum. İ. Bilen'in yaşamı, fazla kelime aramadan söyleyelim, efsanevi bir yaşamdır.

Haliç'te Parti'ye girişinden bu yana defalarca kayıkla Karadeniz'i geçiş, Yunus bakkallarının içini bildiri doldurarak Komintern'e götürüşü, işkenceler, hapisler, dağlarda çete savaşları, gerilla savaşlarına katılması, oralarda yaralanması, düşman cepaneliklerini basışı, engin konspiratörlüğü, Moskova'da Doğu Üniversitesi'nde okuyuşu, diplomasını Bolşevik Partisi'nin önderlerinin elinden alışı, Dimitrov'la on yıl beraber çalışması, Bulgar komünistleriyle birlikte 1500 kilometrelik bir yolu zincirlerle bağlı bir şekilde yürü-

mesi ve bugün Konya'da TKP'nin Konferansı'nı yönetmesi...

Bunlar gerçekten bir ömre kolay sığın şeyler değil. Bugün böylesi bir Genel Sekreter halinde çok az Komünist Partisi'nde vardır.

TKP'yle İ. Bilen birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Tarihi yığınlar yapar. Ama yığınları da o günün görevlerini en iyi kavramış liderler yönetir, başarıya götürür. Rus devrimini de yığınlar yaptı. Ama Lenin'in o son dakikadaki mektubu olmasaydı, "bugün ayaklanmazsanız yarın geçtir. Gecikenleri tarih affetmez" demeseydi, o tarihi karar alınmazdı. Liderlerin rolünü hiçbir zaman küçümseyemeyiz. Ne liderler tek başına tarih yapabilir, ne de yığınlar tek başına, lidersiz tarihi yapabilir.

Arkadaşlar, İ. Bilen Yoldaş'ın kişiliğinden, yaşamından bizlere çıkartılacak dersler nelerdir, neler ola-

bilir.

Birincisi, Marksizm-Leninizme, proleter enternasyonalizmine en güç koşullar altında bile bağlı kalmak. Çeşitli rüzgârlar altında eğdirilmeye, saptırmaya, bükülmeye çalışılan Leninizm'in ilkelerini sonuna dek savunmak. Sonra, burjuvaziye ve burjuvaziyel sınıf uzlaşmacılığı demek olan oportünizme karşı sonuna dek savaşmak. partizan olmak. Örgütü için canı koca bir ömrünü vermek. boş zamanlarını, bağışını, keseneğini değil, koca bir ömrünü, tüm enerjisini, tüm yeteneğini vermek. Komünist morali temiz tutmak. Yalan, dolan, dedikodu, hile, kalleşlik, ayaşlık, kumarbazlık, kariyerizm, dalkavukluk, kühanbeylik gibi bu burjuva ahlakının zehirli

Arkası 7. sayfada

Editörümüz R. Yürükoğlu'nun, Bilen Yoldaşın 75. yaşgünü kutlama toplantısında yaptığı konuşma

TKP Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın kısa biyografisi

(TKP'nin Sesi Radyosu'ndan alınmıştır)

Noktalı yerler anlaşılmalıdır

Bugün 75. yaş gününü kutladığımız, Partimiz Genel Sekreteri Bilen Yoldaş, 1902 yılının 18 Ekim'inde Rize'de doğmuştur. Küçük yaşta annesini yitiren Bilen Yoldaş, babasıyla birlikte İstanbul'a, Haliç Kasımpaşa-Kulaklı'da yerleşir. Orta öğrenimini bitirdikten sonra, bir yandan akşamları motor kurslarına gider, öte yandan Haliç tersanesinde makinist olarak çalışmaya başlar. İşçi olarak çalıştığı yıllarda yarı sömürge durumuna düşmüş olan feodal Osmanlı padişahlığının emekçi yığınlar için nasıl bir ezgi düzeni olduğunu, yeni boy veren kapitalizmin nasıl bir sömürü sistemi olduğunu yakından gördü. Bilen Yoldaş işçi sınıfının kendine özgü sınıf (.....) sömürüye karşı baş kaldırma uygulamalarıyla doluydu. Bu uygulamaların politik bir bilince dönüşmesinde dünyayı altüst eden Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, sonra da bu devrimi tanıyan ve Türkiye Komünist Partisi'ni kuran komünistlerin doğrudan etkileri temel rol oynadı.

1. Dünya Harbinin sonu ve Ekim Devrimi

Rusya'da patlayan 1905 burjuva demokratik devrimi Osmanlı İmparatorluğu'ndaki burjuva elemanlarını büyük ölçüde etkiledi. Yarı sömürge durumundan kurtulmak, iç pazarı bir ölçüde kendi eline almak isteyen, cılız ulusal burjuvanın sözcüsü durumundaki Jön Türkler 1908 yılında burjuva devrimini başlattılar.

Bilen, sonraki yıllarda bu devrim için şöyle diyordu: "1908 burjuva devrimi güdüktü. Burjuvazinin kendisi zayıftı. Hem içeride beylerle, toprak ağalılarla, hem dışarda yabancılarla, Türkiye'yi paylaşmak için aralarında yaşanan emperyalistlerle bu burjuvazi hemen pazarlığa oturdu. Öte yandan emekçi sınıfları,

manda Bilen Yoldaş bir yandan ulusal azınlıklar üzerindeki sövenist ve kanlı baskılara, öte yandan da ülkeyi yutmak isteyen emperyalizme karşı kinle doluydu. Geniş yığınlar gibi, genç yaşta Bilen Yoldaş bu çıkmazdan, baskı ve sömürden kurtuluş yolunu arıyordu. İşte Büyük Ekim Sosyalist Devrimi bu dönemde utkuya ulaştı ve tüm ülkelerin işçi ve emekçilerine olduğu gibi Türkiye halkına kurtuluş yolunun sosyalizm olduğunu parlak bir biçimde gösterdi.

Devrimin önderi Lenin tüm insanlığa devrimin ilk kararını, barış buyruğunu okudu. Sömürgelemin, bu arada Türkiye'nin paylaşılmasını öngören emperyalistler arası gizli anlaşmaları açıkladı. Ve onları yırttı. Devrim tüm uluslar için kendi yazgısını özgürce belirleme ilkesini koşulsuz tanıdı. Köylüye toprak verdi.

Büyük Ekim Devrimi umutsuzluk içinde kıvranan halk için büyük bir umut ışığı olarak parladı. Bilen Yoldaş'ın Lenin'e, Ekim'a ve onun anayurdu olan Sovyetler Birliği'ne sarsılmaz inancının ve bağlılığının kökleri böylesine gerilere gider. Bilen Yoldaş şimdi Türkiye Komünist Partisi'ni, işçi sınıfını Büyük Ekim Devrimi'ne bağlayan canlı bir köprüdür. Günümüzde çok az Komünist Partisi böylesine canlı köprüyle Kızıl Ekim'a bağlıdır. Türkiye Komünist Partisi bununla haklı olarak övünüyor.

Ulusal Kurtuluş Savaşı ve Türkiye Komünist Partisi'nin Kurulması

Osmanlı İmparatorluğu 1. Dünya Harbi'nin sonunda çöktü. Emperyalist ülkeler Anadolu'ya daldılar. Bu durum halkımızın silâh elde saldırana karşı koymasını sonucunu doğurdu.

İçinde kuruldu. Mustafa Suphi'nin önderliği altında 10 Eylül 1920 yılında Bakü'de toplanan 1. Kongre memleketteki komünist gruplarını bir çatı altında birleştirdi. 15 örgütten 75 delegenin katıldığı kongre, partinin önündeki ödevleri aydınlattı. Ulusal Kurtuluş Savaşı'na örgütlü ve silâhli olarak katılma çağrısında bulundu. Türkiye Komünist Partisi'nin kurulması ve silâh elde, çete birlikleri örgütleyerek Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılması, ulusal burjuvaziyi ürküttü. Burjuvazi Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda hegemonyayı elden çıkarmamak için daha ilk adımda Türkiye Komünist Partisi'ne saldırdı. Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve arkadaşları Ulusal Kurtuluş Savaşı'na katılmak üzere memleketi dönerlerken pusuya düşürüldüler ve Karadeniz'de 21 Ocak 1921 yılında boğduruldular. Halk arasında dilden dile dolaşan bu kanlı olay, daha sonraki yıllarda Bilen Yoldaş'ın burjuvazinin sallantılı ikili niteliğini açıklıkla çözümlemesinde, sol sekteleştiği olduğu gibi burjuvazi ile sınıf işbirliği politikasına, oportünizme karşı ardıcıl bir rol oynadı. Bu olay, Türkiye Komünist Partisi'ni savaş yolundan döndüremedi. Parti 1. Kongresi'nin aldığı kararlar, Mustafa Suphi'nin daha önce örgütlediği ve İstanbul'a, Anadolu'ya gönderdiği komünist militanlarca yavaş yavaş gerçekleştirilmeye başlandı.

Bilen Yoldaş'ın yaşamında bu komünist militanlarla ilişki kurmak bir dönüm noktasıdır. Öz genç bir işçi olarak tersanede çalışırken Türkiye Komünist Partisi öncülüğünde kurulan bir çeteye bu Komünistlerin çağırmasıyla katıldı.

İşgal altındaki İstanbul'da yurtseverlerin, Komünistlerin örgütlediği yer altı direniş hare-

lerini kavramaya başlıyordu.

Bir vuruşmada yaralananca yeniden İstanbul'a döndü. Artık çetin savaşlardan geçmiş, genç yaşında başarılı bir savaş anı vermiş bir parti adayı olarak, Haliç tersanesi Fabrika Komitesi adayı olarak Türkiye Komünist Partisi üyeliğine alındı. Bilen Yoldaş, 1922 yılının Mart ayından bu yana 55 yılını partisine, işçi sınıfına, komünizm ülküsüne adanmış. Yorulmak bilmeyen bir çabayla partimizin verdiği bütün görevleri yerine getirdi. Her kademede, her işte gerçek bir komünistin disiplinini, ıncoralını, özverisini gösterdi. Onun partimizin sıralarındaki yaşamı ve savaşımı yeni komünist kuşaklar için örnektir. O, şimşekli partimizin önderi olarak, genç komünistlere savaş yolunu gösteriyor. Onlarla bu yolda yürüyor.

Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın sonlarına doğru 15 Ağustos 1922'de Türkiye Komünist Partisi'nin 2. Kongresi Ankara'da önce açık sonra yasaklanınca gizli olarak toplandı. Bu kongre, partinin, başta Mustafa Suphi olmak üzere 15 önde gelen yöneticisinin Karadeniz'de boğdurulmasıyla ortaya çıkan boşluğu doldurmak ve partinin önünde duran görevleri saptamak amacıyla taşıyordu. Parti bütün halkı, tüm kuvvetleri emperyalizme karşı ulusal bağımsızlık için savaş utkuya ulaştırma çağırdı.

Ama burjuvazinin hegerancısında yürüyen ulusal kurtuluş savaşının utkuya ulaşacağı için aşıldığı zaman hükümet Türkiye Komünist Partisi'ne saldırıya geçti. Türkiye Komünist Partisi 1922 yılının Eylül ayında yasak edildi. Türkiye Komünist Partisi burjuvazinin yasaklama kararına karşı partiyi daha sıkı örgütlemeye yöneldi. Parti üyelerini Marksist-Leninist eğitimi tamamlamak, her türlü durumda savaşmaya yetenekli, gözüpek, bilgili komünistler yetiştirmek işine koyuldu. Bu amaçla birçok parti üyesi Kızıl Ekim'in anayurdunda, Parti Okulunda okumaya gönderildi. Bilen Yoldaş işte bu dönemde Sovyetler Birliği'ne parti kararıyla gitti. Moskova'da Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'nde öteki

komünistlerle birlikte okumaya başladı. Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'ndeki yıllar Bilen Yoldaş'ın Marksizm-Leninizm bilgisini artırmasına, Ekim Devrimi'nin pratik kazanımlarını derinden kavramasına, Bolşeviklerin savaş deneylerini yakından tanımasına olanak verdi. O, Moskova'da sosyalizmin yenilmez gücünü tanımakla kalmadı, devrimin bağında boy veren troçkist bozguna akımlara karşı verilen ardıcıl savaşımı da yakından gördü.

Bilen Yoldaş eğitimi bitirdikten sonra 1925 yılında memleketi döndü ve hemen tutuklandı. Ne var ki, hapis, Bilen Yoldaş'ı devrimci üyeminden alıkoyamadı. Bu komünist bilincinin ilk örneklerini o zaman verdi.

Türkiye Komünist Partisi'nin 3. Kongresi Salih Hacıoğlu'nun hapse bulduğu bir sırada toplandı. Bu kongrede yönetime gelen Şefik Hüsnü grubu, partiyi yığınlardan koparma ve burjuvaziye sınıf işbirliği çizgisine çekme politikası izlediler. Bilen Yoldaş o yıllarda parti örgütü içinde yönetici katlarda çalışıyor ve likidatörlere karşı kıyasıya bir savaşım veriyordu. O, oportünizmin, kariyerizmin ve fraksiyonculuğun ne denli zararlı olduğunu kendi deneyleriyle gördü ve anladı.

(.....) yılında Bilen Yoldaş'ın da tutuklanmasına yol açan Türkiye Komünist Partisi tutuklanmasına, partiye başkaldıran Kuvvetsizlik'in fraksiyonculuğu sebep oldu. Bilen Yoldaş, Kuvvetsizlik ve grubunun partinin onurunu kırmasına izin vermedi. (.....) hücrelerinden, yargı salonuna kadar her yerde Türkiye Komünist Partisi'nin... Bilen Yoldaş ve öteki komünistler bu tutuklanmanın sonucunda ağır hapis cezalarına çarptırıldılar. Memleketin dört bir yanındaki zindanlara atıldılar. Bu baskılar ne komünistleri yıldırdı, ne de onlara inanan işçi ve emekçileri savaştan geri çevirebildi.

Cumhuriyet'in 10. yılında hükümet bir af çıkardı. Komünistlerin bir bölümü, aralarında Bilen Yoldaş da olmak üzere bu afftan yararlandırılmadılar. Ne Arkası 7. sayfada

işçiyi, köylüyü, ilerici kuvvetleri ezgiye koyuldu. Demokratik devrime, demokratik burjuva devrimine bile yanaşmadı.

Egemenliği padişahla paylaşan burjuvazi, bir yandan işçi köylü hareketine terörle saldırırken, öte yandan da ulusal azınlıklara karşı kanlı bir kırim politikası izledi. Çok geçmeden de ülkeyi Alman emperyalizminin sıralarında milyonlarca insanın kırimına yol açan emperyalist harbe sürükledi.

1. Dünya Harbi halk için büyük bir yıkım oldu. Harbin derin sarsıntıları Bilen Yoldaş'ın üzerinde büyük etkiler yapmakta, harbe karşı düşmanlık uygulamalarını kamçılayıyordu. Aynı za-

Ulusal Kurtuluş Savaşı Büyük Ekim Devrimi'nin etkileri altında oluşan komünist grupların da katıldığı halk çetelerince başlatıldı. Bolşevikler tüm doğu halklarına ellerini uzatıyor, onların Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni destekliyorlardı. Ulusal Kurtuluş Savaşı Ekim Devrimi'nin doğrudan etkileri altında boy verdi. Bir süre sonra da Kemalist burjuvazi emperyalist saldırıya karşı harekete geçti. Böylece memleketi emperyalizme karşı geniş bir ulusal cephe oluşturdu. Bu cephenin somut biçimi Kuva-yı Milliye hareketiydi.

Türkiye Komünist Partisi, Büyük Ekim Devrimi'nin dolaysız etkileri altında ve Ulusal Kurtuluş Savaşı'nın ateşleri

keti, ulusal kurtuluş savaşımızda büyük bir yer tutar. Bu direniş Anadolu'daki çetelere ilk silâhların sağlanmasında, Ankara'da İmalat-ı Harbiye fabrikasının kurulmasında baş rolü oynadı. Bilen Yoldaş bu çetin dönemde gizli savaş yöntemlerini, legal savaş biçimlerini, silâhli, silâhsız savaşımı yaşam içinde öğrendi. Çok geçmeden Anadolu'daki çete savaşımına katıldı. Burada emperyalistlerle bağlı padişah ve halife ordularına, Anzavur hiyanetine karşı elde silâh savaşta.

Bu savaşlar içinde bir yandan ateşli bir yurtsever olarak yetişiyor, öte yandan da ilişki içinde olduğu komünistlerin etkisiyle Marksizm-Leninizm ilke-

Demokratik Almanya Cumhuriyeti-sosyalizm yolunda 28 yıl

7 Ekim Aiman Demokratik Cumhuriyeti'nin ulusal bayramıdır. Bundan 28 yıl önce, 7 Ekim 1949'da, 2. Dünya Savaşı sonucunda oluşan anti-faşist, demokratik dönüşümler temelinde Alman işçi sınıfı, köylü, aydın ve öteki emekçi katmanlarla Ulusal Demokratik Cephe'de birleşerek Alman Sosyalist Birlik Partisi yönetiminde politik egemenliğini kurdu. Ve Alman toprağında ilk kez işçi-köylü devleti oluştu. Avrupa'nın ortasında sosyalist bir devlet kuruldu. Böylece bir gelişme uluslararası güçler dengesinin barıştan ve sosyalizmden yana değişmesinde büyük rol oynadı.

28 yıldır sosyalizm kuruluşunda emin adımlarla ilerleyen Alman Demokratik Cumhuriyeti halkı ekonomik, teknik, kültürel, toplumsal, her alanda göz kamaştırıcı başarılar elde etti. ADC komünistlerinin uyguladığı Leninci politika, ülkenin dünyada en gelişmiş 10 ülke arasında yer almasını, barış ve silâhsızlanmanın güçlü savunucularından birisi olmasını sağladı.

Bugün ADC vatandaşları bunalım, işsizlik, yarınlardan güvensizlik nedir bilmez. Gelişmiş sosyalist toplumu başarıyla kuran ADC halkının yaşam düzeyi gittikçe iyileşmektedir. Resmi verilere göre yalnız 1971

ve 1975 yılları arasında 4,5 milyon vatandaşa yeni konut sağlanmıştır. Partinin 9. Kongresinde kabul edilen son 5 yıllık ekonomik gelişme planında ise yeni 850 bin konutun kurulması öngörülmüştür. ADC emekçileri bu ödevi başarıyla yerine getiriyorlar. Yine bu yılın mayıs ayından beri 1 milyon 200 bin işçi için 40 saatlik çalışma haftası uygulanmasına geçilmiştir. Bu ülkede sağlık hizmetleri parasız, kiralar düşük, fiyatlar sabittir. Ekonominin gelişmesiyle emekçilerin gelirleri de sürekli artmaktadır. İlaçlar parasızdır. Hamilelik ve çocuk gelirleri sürekli artmaktadır. İkinci ve daha sonraki çocuklar için annelere işlerinin korunması şartı ile 1 yıllık ücretli izin verilir. Her kadının, ev işleri ile uğraşabilmesi için ayda 1 gün ücretli izine hakkı vardır. Ayrıca, çalışan ailelerin çocukları için bedava denecek kadar ucuz çocuk yuvaları ve yeterli çocuk bahçeleri vardır.

Sosyalist ülkeler topluluğunun bölünmez, eşit haklı bir üyesi olan ADC halkı, bu tarihsel başarıları ASBP'nin Marksçı-Leninçi yönetimi altında elde etmiştir. Özellikle partinin 9. Kongresi, gelişmiş sosyalist toplumun kurulması yolunda yeni bir aşama açmıştır. Gürbüz bir

sosyalist ülke olarak gelişen ADC'nin uluslararası otoritesi gittikçe artmaktadır. ADC, Avrupa'nın göbeğinde barış ve güvenliğinin ileri bir kalesi olmuştur.

Bütün başarılarını, Sovyetler Birliği ve SBKP ile, öteki sosyalist ülkelerle birlikte yürütülen Leninçi politikanın ürünleri olarak gören ADC halkı, proletarya enternasyonalizmi ülkelerine sımsıkı bağlı olduğunu somut örneklerle kanıtıyor.

Yüce Karl Marks'ın devrimci ilkelerini onun anayurdunda gerçekleştirmek yolunda yürüyen sosyalist ADC'nin yaşamın bütün alanlarında elde ettiği başarılar, Marksizm-Leninizm'e, proletarya enternasyonalizmine bağlılığı, bütün kapitalist ülkeler emekçileri için olduğu gibi, ulusal bağımsızlığı ve sosyal kurtuluşu için savaşan Türkiye halkının, işçi sınıfının, ilerici güçlerinin de güç kaynağı oluyor.

Amerikan, Batı Almanya emperyalistleri ve NATO'ya karşı savaşta halkımız ADC emekçilerinin deneylerinden, başarılarından, savaşından kendisine ders çıkıyor. ADC ve Türkiye halkları arasında dostluk ve kardeşlik ilişkilerinin geliştirilmesi için savaşıyor.

Gelişmiş kapitalist ülkelerde faşizm yine sahneye sürülüyor

Son yıllar içinde tüm Batı Avrupa ve Kuzey Amerika'da faşist propaganda ve eylemlerin arttığı görülüyor. Avusturya, İtalya ve Belçika'da eski Nazi SS subaylarının yönettiği faşist örgütler toplantılar ve gösteriler düzenliyorlar. Britanya'da faşist Milli Cephe Partisi eylemlerini yoğunlaştırıyor. seçimlere aktif olarak katılıyor, yerel seçimlerde oylarını artırıyor. Amerika Birleşik Devletleri'nde Nasyonal Sosyalist Parti, John Birch Derneği ve Ku Klux Klan'la birlikte siyah halka, yahudilere, ilerici kuruluşlara ve özellikle ABD Komünist Partisi'ne karşı daha açık ve şiddetli saldırılar düzenliyor.

Batı Avrupa faşistlerinin son zamanlardaki en büyük eylemlerinden biri de, katil SS subay eski Kappler'in İtalya'da tedavi gördüğü hastaneden kaçırılışydı. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin sosyal demokrat hükümeti ise, Kappler'i İtalya'ya geri vermeyi reddetti. Üstelik bu katili polis koruması altına aldı.

ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri Gus Hall'un da belirttiği gibi, "Şu anda bazı küçük faşist grupların varlığından daha önemli olan şey, faşizmin kitle tabanı için ideolojik ve politik hazırlıkların yürütülmesidir." Bunda da, Emperyalist ülkelerin kitle haberleşme araçları can alıcı bir rol oynuyor. Örneğin, Federal Almanya sinemalarında gösterilen Hitler'i "eski Avrupa'nın kurtarıcısı", "ölümsüz bir fatih" olarak tanıtan "Hitler'in Mesleği" adlı film, faşistlerin arayıp da bulamayacakları türden bir propagandadır. FAC'nin en popüler dergi ve gazeteleri film öve öve bitiremiyorlar. Der Spiegel, film üzerine, "Batı Almanya'da ilk kez film yapımcıları, anti-faşistlerin Führer'i göstermek istedikleri canavar görünüşünden kurtardılar... Hitler'i ve çağını tarihi açıdan gerçekçi gösteren bir film yaptılar" diyor.

Der Welt ise, "Filmin Alman halkının ve Hitler'in birbirini aradığını ve bulduğunu kanıtladığını" söylüyor. Gazete, filmin "şimdiye dek anlaşılmayan veya üzerinde hiç söz edilmeyen Führer'in başarısını, öğretmenlerin, ana babaların ve gazetecilerin anlamasına" yardım ettiğini öne sürüyor. Stern dergisi de Goebbels'in anılarını yayımlıyor.

Britanya'da The Times gazetesi, kısa bir süre önce faşist Milli Cephe yöneticisi ile yaptığı görüşmeyi sayfa dolusu verdi. Yazı, "Üstün Irk için Üstün Plan: Milli Cephenin Britanya'yı Görüşü" başlığını taşıyordu.

Faşizm, kapitalist sistemin derin kriz dönemlerinde, işçi sınıfının sermayeye karşı devrimci savaşımının büyük boyutlar aldığı durumlarda güncel tehlike olur. Bugün emperyalist ülkelerde yavaştan baş kaldıran faşist tehlike de, 1970'lerde kapitalist dünya ekonomisini sarmaya başlayan derin krizin bir yansımasıdır. L.I. Brejnev, SBKP 25. Kongresi'ne sunduğu Rapo'da,

şimdiki ekonomik krizin "yalnız 1930'ların başlarında görülen krizle karşılaştırılabilir ölçüde büyük" olduğunu belirtmişti.

İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen 25 yıl içinde, kapitalist dünyada göreceli bir rahatlama ve büyüme oldu.

Emperyalizmin çıkışı ve Büyük Ekim Devrimi ile başlayan kapitalizmin genel bunalımı şimdi yeni bir döneme girdi. Bu durumu ortaya çıkaran olgular, dünya sosyal sisteminin güçlenmesi, ulusal bağımsızlık için emperyalizme karşı savaşan halkların utkusudur. Bu derin kriz karşısında emperyalist ülkeler, işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki sömürüyü artırıyor. İşçi sınıfının yaşam koşullarına benzeri görülmemiş bir saldırı düzenliyor. Ve bunu maskeleyerek için de anti-Sovyetizm, anti-komünizm, ırkçılık ve şovenizm dalgalarını yayıyor. Faşizmi kâh eski Nazi artıkları, kâh yeni yetme faşistler eliyle yine sahneye sürüyor.

Savaş Yolu Türkiye'de yayımlandı. "75. doğum yıldönümünde kavgada bayrağı dipdiri en önde ve en yüksekte tutan S. Üstüngel Yoldaş'a armağan" olarak Konuk Yayınları'ndan çıktı. Bu eğitici, çok değerli güzel kitap, devrimci hareketin tümüne biçilmez bir armağandır. İlk ağızda yalnız İzmir'in Kemeraltı'nda binlerce, kapış kapış satılması bunu kanıtıyor. Bu onurlu girişim için Konuk Yayınları'nı kivançla, içtenlikle kutlarız!

S. Üstüngel
**SAVAŞ
YOLU**

Oportünizm yine başkaldırdı -III

Emine Engin

Sovyetler birliği, yiğit Sovyet halkı II. Dünya Savaşı'nda faşizmi büyük bir yenilgiye uğrattı. Sovyetlerin bu büyük zaferi, yeni sosyalist ülkelerin doğuşu, sosyalizmin dünya sistemi oluşu emperyalizme tümünden güçlü bir darbe oldu. Savaş sonrasında bir yandan görece olarak barışçıl bir dönem açılırken, öte yandan yenilgiyi sindiremeyen emperyalizmin ideolojik, politik saldırıları yoğunlaştı ve soğuk savaş başladı. Sovyetler Birliği'nin ve öteki sosyalist ülkelerin ardıcıl barış politikasıyla, soğuk savaşın da buzlarını kıra kıra bugünlere geldik, bir yumuşama süreci başladı, emperyalistler Helsinki'de masaya oturmak zorunda bırakıldılar.

Bu döneme bakınca, soğuk savaş sırasında yoğunlaşan anti-Sovyetizmin etkilerini görüyoruz. ABD Komünist Partisi Genel Sekreteri Gus Hall'un dediği gibi, oportünizm emperyalizmin saldırılarını en çok yoğunlaştırdığı noktalarda baş verir: 1956 Macaristan olaylarının "eleştirisinden", 1968 Çekoslovakya olaylarının "kinanmasına" ve bugün sosyalist ülkelerde "insan haklarını (!)" savunmaya varan, gidecek azıtan oportünist çöküntü.

Yine aynı dönemde, sosyalist sistemin ardıcıl çabalarıyla soğuk savaşın buzları kırılırken, Batı'da kimileri, barışın sınıf savaşımıyla örülü tutarlı bir savunusu yerine, ilkel ödümler ve anti-sovyetizm yoluyla, sınıflararası uzlaşma ile yumuşama sürecini akıllarınca "hızlandırma" yolunu tuttular. Legal koşullarda, parlamentodan da yararlanarak çalışmayı legalizme, parlamentarizme uzattılar. Ve proletarya enternasyonalizminin, diktatörlüğünün, devrimin kimilerinince açıkça inkâr edildiği bugünlerde geldik.

Böylece, önceki yazımızda söz ettiğimiz ekonomik koşullar,

toplumsal ortamın da etkisiyle oportünizme temel oldu. Gelecek yazımızda Lenin'in öngördüğü ikinci noktayı, oportünistlerin savundukları fikirleri ele alacağız. Ancak buna geçmeden birkaç noktaya değinmek gereklidir.

Söz edilen ekonomik-toplumsal koşullar temelinde başkaldıran oportünizm, işçi sınıfının devrimci niteliğinin silindiği anlamına mı geliyor? Hayır. Lenin, bir yandan Batıda oportünizmin köklerini en gerçekçi biçimde, açıkça, mertçe koyarken, öte yandan bunun tarihsel açıdan geçici bir olgu olduğunu, işçi sınıfının üretimdeki yeri sonucunu tek ve en devrimci güç olduğunu vurgulamıştır. Lenin'in görüşlerini bugünkü koşullara uygun olarak yineleyince kimilerine goşistlik gibi geliyor. Oysa goşizm, oportünizme bakıp, işçi sınıfının tarihsel misyonunu reddederek Leninizmden apayrı bir yola sapar.

Kimileri Batı'da başkaldıran oportünizmin toplumsal ekonomik temelini bakıp, bu kez de Batı'da devrimci durum çıkabilme olasılığını bile reddediyorlar. Bu da yanlıştır. Şu anda Batı'da devrimci durum yoktur. Ancak kapitalizmin genel bunalımı derinleşiyor. Faşizm tehlikesi gelişmiş kapitalist ülkelerde de yavaştan hortluyor. Devrimci durumun embriyonik belirtileri görülüyor. Ayrıca 20. yüzyılda Batı'da defalarca devrimci durum yaşanmıştır. Bu konuda devrimci durumdan ümidi yitirmek yerine, küçük burjuva pesimizmi yerine, bir noktayı vurgulamak gerek: Batı'da oportünizmi ezip geçmeden devrimci durumların devrimci ulaşması olamaz. Batı işçi sınıfı kapitalizmin en değerli ürünlerindedir. Asırların deneyinden geçmiş bu şanlı sınıf, burjuvazinin de oportünizmin de zincirlerini kırarak, çağsal etkileri olan devrimler yapacaktır. Zafer işçi sınıfınınındır.

DÜNYAYA BAKIŞ

FKP, ULUSALLAŞTIRMALARDAN ÖDÜN VERİYOR

Fransa Komünist Partisi (FKP) Genel Sekreteri Georges Marchais altı ay sonra yapılacak olan parlamento seçimlerinde birleşik sola utkuyu sağlamak için elinden gelen herşeyi yapacağını belirtti. FKP, Sosyalistler ve Sol Radikallerle seçim politikasında ortaya çıkan ayrılıkları gidermek için ulusallaştırma konusunda büyük ödümler veriyor.

FKP, ulusallaştırılacak endüstri kuruluşları listesinden Peugeot-Citroen otomobil fabrikalarını ve ülkenin en büyük petrol şirketi Campagne Française Des Petroles'yi çıkarmaya hazır olduğunu bildiriyor. Ulusallaştırılacak şirketlerin yan kuruluşlarının sayısını da 1008'den 729'a indirmeye hazır olduğunu açıkladı. Marchais, bununun FKP'nin "uzlaşma ruhuyla verdiği ödümler" olduğunu belirtti.

SOARES VE ORTAK PAZAR

Portekiz Hükümeti Başbakanı Soares, Ortak Pazar yardımı ile ülke ekonomisini yeniden planlamak istiyor. Soares, Portekiz, AET kuruluşlarına ve işleyişine ne kadar çabuk ve uyumlu gireirse, bunun ülke çıkarlarına olduğu kadar AET çıkarlarına da uygun olacağını söyledi.

Soares, aynı zamanda, Ortak Pazar'a üyelüğün Portekiz için politik önemi üzerinde durarak, bu, "yeni kurulmuş olan demok-

ratik kuruluşlarımıza ve paylaşmak istediğimiz yazgının geri döndürülemez yoluna sağlam siper sağlayacak zorunlu bir niteliksel sıçramadır" dedi.

FKP'DE ANKET

Louis Harris'in anketini yanıtlayan Parti üyelerinin %66'sı Sovyetler Birliği'ndeki politik tutuklular hakkında endişe ettiklerini ve %46'sı ise, Sovyetler Birliği'ndeki yönetimin "özgürlük" yolunda bir "engel" olduğunu öne sürdüler.

CGT YÖNETİCİSİ SSCB'NİN MADALYA ÖDÜLÜNÜ REDDETTİ

Fransız sendika konfederasyonu CGT'nin yöneticisi ve FKP MK Politikbüro üyesi Georges Seguy, Sovyetler Birliği'nin, 50. doğum yıldönümü için kendisine sunduğu Ekim Devrimi Nişanı'nı reddetti. Gerekçe olarak da "Sovyetler Birliği'nde insan haklarının olmadığı" iddiasını öne sürdü.

Nereden nereye...

CIA

CIA, son 25 yıl içinde, insan beynini kontrol etmeyi amaçlayan araştırmaları için 25 milyar dolar harcadığını açıkladı. Böylece ABD'de, ekonomik, politik ve askeri çıkarlar uğruna temel insan hak ve özgürlüklerinin nasıl ayaklar altına alındığına bir örnek daha ekiendi.

TKP, Genel Sekreteri İ. Bilen yoldaşın kısa biyografisi

Baştarafı 5. sayfada

var ki, nisbeten gevşeyen baskı koşullarından yararlanan Bilen Yoldaş, Sinop kalesine sürgün edilirken yolda jandarmaların elinden kaçtı.

Türkiye Komünist Partisinin 4. Kongresi 1932 yılında Haliç'te illegal olarak toplandı. Bu kongre partinin yeni koşullarda, özellikle evrende harp tehlikesinin belirlediği, faşizmin emperyalist ülkelerde yönetime geldiği, Türk burjuvazisinin gözlerini faşizme doğru çevirdiği bir dönemde toplandı. Böylesi bir dönemde partinin önündeki görevlerin üstesinden gelebilmesi için yeni koşullara uygun bir programa gereklilik vardı. Partinin 2. Programı bazı sektörler taşıyordu. Kongre somut görevleri saptadı ve Merkez Komitesi'ni yeni bir program taslağı hazırlamakla görevlendirdi. Çok sonra Bilen Yoldaş'ın önderliğinde toplanan Konya Konferansı bu görevi yerine getirdi.

Kongre sırasında yeniden tutuklamalar oldu. O nedenle 1934 yılında Merkez Komitesi'nin Plenumu toplandı. Plenum'a hapisten kaçan Bilen Yoldaş da katıldı. Derhal parti içinde küçük burjuva çizgisini suçladı.

Merkez Komitesi, Şefik Hüsnü'nün Komintern'de Türkiye Komünist Partisi'ni temsil

editörümüzün

Baştarafı4. sayfada

mantarlarına karşı sürekli savaşmak. Komünist yoldaşlık. Kavga da yoldaşını yalnız bırakmamak. Onu korumak, gözetmek, sakınmak, ona kötü söz söylememek, onu incitmek. Yoldaş için canını vermeye hazır olmak. Leninizmi durmadan, hergün öğrenmek. Bilen yoldaş Haliç'ten gelen bir işçi. Ama bugün dünya ve Türkiye devrim hareketinin, komünist hareketinin önde gelen teorisyenlerinden. Yani ne yapacağı bilebilme, ne yapacağını bilmek. Bilmek de yetmiyor. Bildiğini de uygulayabilme cesaretine sahip olmak. Sonra, göze çarpmayan, parlak olmayan işleri, "küçük işler", "bürokratik işler" diye küçümsemek.

Başarıyla sarhoş olmamak. Geçici yenilgilerden de yıkılmamak. İşçi sınıfına güvenmek. Ve bence, belki de en önemlisi alçak gönüllü olmak. Gösterişten, cilâdan, büyük lâf edip iş yapmaktan, burnu büyük olmaktan kaçınmak. Tüm bu özellikleri Bilen Yoldaş yaşamı boyunca, sayısız kezler kanıtlanmış. Bizler de aynı yoldan yürüyoruz. Onun çalışma stilini kendimize örnek alıyoruz.

Arkadaşlar, Bu yaş gününün bizler için, İTİB'liler için bir başka anlamı daha var. İngiltere'de yukarıda saydığımız bu özelliklerle ters düşen tavırlara, ideolojik politik yanlışlara karşı savaş açmamızdan bu yana bir yıl geçti. Bugün kesinlikle söylüyoruz ki, bu savaştan başarıyla çıktık. Devrime, işçi sınıfına, Leninci yola inançlı, tüm yaşamını bu yolda vermeye hazır bir kadro bu yolda yetişiyor. Tüm bunlar Bilen Yoldaş'ın uğrunda bir ömür savaştığı, savaşmakta olduğu şeylerdir. Yaş gününü bunun için biz, bir başka türlü kutluyoruz. Yaş günü bunun için de bizlere kutlu olsun.

İ. Bilen, TKP'nin Leninci Genel Sekreteri, dünya işçi sınıfının önde gelen, enternasyonalist bir eridir. Türkiye devrim hareketinin, içinden çıktığı yığitlerin yığidi işçi sınıfımızın, halkımızın özverili, savaşkan önderidir. İ. Bilen'in işçi sınıfına, halka adanmış, zindanlarda, işkencelerde, sürgünlerle dolu yaşamı, TKP saflarındaki 55 yıllık ilkeli, atılgan, bilgili savaşımı, önderliğinin simgesidir. Halkımız bu yığit evladıyla onur duyuyor. "Bilen Yoldaş çok yaşa" sesleri tüm işçilerden, gençlerden, ilerilerden yükseliyor. Türkiye devrim hareketinin, ileri demokrasi savaşımının kopmaz bir parçası olan bizler de bu sese katılıyoruz. **BİLEN YOLDAŞ ÇOK YAŞA!**

etmesine karşı çıktı. Yönetimde yenilikler yapıldı. Buna göre Reşat Fuat Baraner ve Bilen Yoldaşlar değişimi olarak Genel Sekreterlik ve Komintern temsilciliği yapacaklardı.

Bu yıllarda onun örgütçülük ve konspiratörlük yeteneklerinin üstünlüğü kanıtlandı. Bilen Yoldaş, 1938 yılında Komintern'de Türkiye Komünist Partisi temsilcisi olarak göreve başladı.

Bilen Yoldaş'ın Komintern'deki çalışmaları Türkiye Komünist Partisinin o yıllarda ulusal ve enternasyonal görevlerini başarıyla yerine getirmesinde belirleyici rol oynadı. Bilen Yoldaş, Dimitrov, Pik gibi uluslararası komünist hareketin önde gelen yöneticileriyle çalıştı. Davos, Marat ve Erdem adlarıyla Komintern'in verdiği bütün görevlerin başarıyla üstesinden geldi. Faşizmin kurduran şekilde insanlığın üstüne atıldığı 2. Dünya Savaşı yıllarında Bilen Yoldaş barış için ve faşizmin yenilgiye uğratılması, ülkemizin kurtarılması için yorulmak bilmez çabalar harcadı.

Sovyetler Birliği faşist harp makinesini ezdikten sonra insanlığın ilerlemesinde yeni aşama başladı. Sosyalist Dünya Sisteminin oluşmasıyla, sömürge sisteminin dağılmaya başlamasıyla, kapitalizmin bunalımı daha da derinleşti.

Emperyalist ülkeler sosyalist ülkelere karşı soğuk harp dönemini başlattılar. Bu dönem Türkiye için acı sonuçlar doğurdu. Truman doktrini ve Marshall Planı, Türkiye'nin Amerikan em-

peryalizmine bağımlı kılınmasına yol açtı.

Daha harp yıllarında Hitler faşizmine yaltaklanma politikası nedeniyle geleneksel Türk-Sovyet politikasına hıyanet eden burjuvazi, bu kez açıktan açığa anti-Sovyetizmi dış politikasının temel haline getirdi. Emperyalistlerin Kore halkının kurtuluş savaşını boğma girişimlerine Türkiye de sokuldu. Daha sonra ise, bugün de halkımızın, ekonomimizin belini büken, ulusal güvenliğimizi sürekli tehdit altına sokan NATO'ya girildi.

Türkiye Komünist Partisi Kore harbine ve NATO'ya bağlanmaya karşı kesin bir tutum aldı. Anti-komünizmin kanlı terörüne karşı İskenderun ve başka yerlerde barış savaşımı, işçi sınıfının direnişleriyle örüldü. Amerikan emperyalizminin kuklası Bayar-Menderes grubunun erki ele geçirdiği bu yıllarda burjuvazi yine Türkiye Komünist Partisi'ne yükledi. Gerçi uzun yıllardan beri hapiste yatan Nazım Hikmet, özellikle Bilen Yoldaş'ın örgütlediği uluslararası dayanışmanın ve ülke içindeki demokratik güçlerin savaşımının sonucunda serbest bırakılmıştı. Ama burjuvazi terörden vazgeçmedi. 1957 yılında Türkiye Komünist Partisi'nin çok sayıda üyesi tutuklandı. Bazısı işkence altında öldürüldü. Çoğunluğu ağır hapis cezasına çarptırıldı. Türkiye Komünist Partisi'ne karşı yönelen bu darbe birçok tutuklanmaya oranla daha yıkıcı sonuçlar doğurdu. Çünkü parti

TKP'nin 5 Ekim

Baştarafı 1. sayfada
mak için hükümete yeşil ışık yakıyor. Bu tehlikeli gidışın karşısına en başta işçi sınıfı dikilmiştir. Sınıf sendikacılığı gelişiyor, güçleniyor. Maden-İş greviyle ulusal çapta ve uluslararası planda güçlü bir dayanışma hareketi oluşuyor. Demokratik, anti-faşist, anti-emperyalist güçler işçi sınıfının çevresinde yer alıyor. Ulusal Demokratik Cephe-ülküsi geniş emekçi yığınlara mal oluyor. Bu ülküyü yaygın bir örgütlenme ile, yığın eylemleriyle somut bir güç haline getirmekle, yaşama geçirmek gündemde duruyor.

Faşizmin tehlikesi kapıyı çalarken gerici-egemen çevrelerin önemli bir saldırı hedefi de DISK oluyor. Kimi Cumhuriyet Halk Partili sendikacılar da böylesi bir saldırının aleti durumuna düşüyor. Türk-İş yöneticilerinin genel grev oyalamacasından sonra verdikleri muhtıra, polislerin yetkilerini artırma istemleri, sarı sendikacılığın işçi sınıfının haklarına karşı olduğunu bir kez daha açığa vuruyor. Genelikle Türkiye Komünist Partisi düşmanlığı, sınıf sendikacılığına saldırı ile abası gidiyor.

Cumhuriyet Halk Partisi yöneticileri, Demirel hükümetinin açık halk düşmanı politikası ve faşist tehlikenin artması karşısında parlamento içine kapanmış suskun, pasif duruyorlar. Kimi legal sosyalist partilerin yöneticileri de Ulusal Demokratik Cephe hareketine yan çiziyor, hatta ona karşı tutum alıyorlar. Ancak bu partilerin içinde ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden yana olanlar, faşist tehlikeyi görenler vardır. Bu durumda onlar elikolu bağlı oturamazlar.

Türkiye Komünist Partisi, işçi sınıfının, halkımızın karşısında taşıdığı sorumlulukla faşist tirmanışı göğüsliyor. Partimiz, işçi sınıfının birliğini savunuyor. Bütün anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin cephe birliğinin somut bir platform çerçevesinde gerçekleştirilmesi için savaşıyor. UDC'nin yaşama geçirilmesi, faşist tehlikenin yuvası olan Demirel hükümetinin devrilmesi, demokratik, halktan yana bir hükümetin işbaşına getirilmesi, halkın zam, enflasyon, pahalılık cehenneminden kurtulması, ordunun emperyalizme bağımlılıktan, faşist tirmanışa dayanak olmaları çıkarılması, bölgemizde barış ve güvenliğin sağlanması için sa-

vaş günceldir ve zorunludur. UDC hareketi yığınsal gösteri ve direnişlerle, yaygın bir örgütlenmeyle faşist tirmanışı durdurabilecek gücü kendi içinde taşımaktadır. TKP, büyük tehlikeye karşı geniş emekçi yığınları, bütün ulusal güçleri birliğe, savaşa çağırıyor.

TKP Merkez Komitesi
5 Ekim 1977

Faşist tirmanışla

Baştarafı 1. sayfada
mut: İş, ekmek, özgürlük. Türkçe bunlara düşmandır.

MC kayıyor, AP çalkalanıyor. Burjuvazinin açmazı kendi iç çelişkilerini de kapsamı altına alıyor. 3 AP'li bakan istifa etti. Bu durumda tekeli sermaye bir yandan açık faşizme yürürken, öte yandan ne olur ne olmaz, önlemler alıyor. Eski oyunları süsleyip püsleyip yine sahneye sürüyor. İzmir'de toplanan Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun (TISK) yönetim ve yürütme kurulları üyeleri ile temsilcileri ortak bir toplantı yaparak CHP-AP koalisyonu oluşuğu üzerinde görüştüler, ortam uygun dediler. TISK Genel Başkanı Halit Narin, toplantıdan sonra yaptığı açıklamasında zamların suçlusunun işçi ücretleri olduğunu iddia ederek, MC'yle, CHP-AP koalisyonu ile olsun, asıl amaçlarının nereye vurmak olduğunu bir kez daha açık seçik gösterdi.

Tehlike bu denli kapıya dayanmışken, CHP yöneticilerinin pasifliği MC'nin ve MHP'nin işini daha da kolaylaştırıyor. CHP yöneticileri, savaşımı parlamentonun dört duvarı arasında hapsetmeye çabalyorlar. Böyle yapmakla halka açıkça ters düşüyorlar. Halkımız MC'ye karşı UDC'den, UDC çatısı altında yığınsal eylemlerden yanadır. TIP ve diğer legal sosyalist partilerin oportünist yöneticileri de UDC'ye, işçi sınıfı çevresinde kenetlenen bu halk birliğine karşı gevezelik ederek, tirmanan faşizmin ekmeğine yağ sürüyorlar.

Günün en acil görevi faşist diktatorayı dayatma çabalarına karşı savaştır. Bu savaşta halkımızın en büyük güvencesi işçi sınıfıdır. Böylesi bir savaşta yan çizenler hem kaçak, hem de korkaktır. İşçi sınıfımızın öncülüğünde UDC'de kenetlenmek, faşizmi her türlü yığın eylemleriyle alt etmek için ileri!

yönetiminde bulunanlar partiyi yığınlardan koparmış, onu dar bir aydınlar örgütü durumuna (...) zayıflatmışlardı. Tutuklanmada parti yönetiminin konspiryasyon kuralını çiğnemeleri, devrimci uyanıklığı eiden bırakmaları büyük bir neden olmuştur.

Bilen Yoldaş, komünist hareketine vurulan bu darbenin etkilerini kırabilmek için yoğun bir çalışmaya koyuldu. Bu çalışmaların sonucunda terörün hiçbir propaganda-ajitasyon aygıtı ortaya çıktı. 1958 yılında ülkemizin tüm ulusal, demokratik güçlerinin sesi olan Bizim Radyo kuruldu.

Menderes-Bayar diktasının devrilmesinde, komünistlerin, öteki yurtsever güçlerin kararlık, anti-komünist teröre karşın yeniden ayağa kalkmasında bu çabaların büyük bir rolü oldu. Barışın, demokrasinin, özgürlüğün sesinin kısılmayacağı kanıtlandı.

Bilen Yoldaş 1957 yılında yapılan Komünist ve İşçi Partileri Konferansında TKP'yi temsil etti. Partinin dağıldığını sanan işbirlikçi burjuvazi Bilen Yoldaş önderliğinde Türkiye komünistlerinin yükselen sesi karşısında oportünizmi yeniden canlandırdı. Kivılcımlı ve grubunun aynı yıllarda ortaya çıkması, TKP'nin yeniden örgütlediği 1957 yıllarına boşuna rastlamıyor.

Bilen Yoldaş, 3 yıl sonra, 1960 yılında Dünya Komünist ve İşçi Partilerinin Konferansına Saydan yoldaşla birlikte katıldı. Bu Konferans, uluslararası durumdaki köklü değişimleri çözümlendi, emperyalizme ve gericiğe karşı savaşımın çerçevesini çizdi, Komünist ve İşçi Partileri arasındaki birliği perçinledi.

1960 yılında ülkemizde bir askersel devrimle Demokrat Parti hükümeti alaşağı edildi. Bu hareket köklü bir değişim getirmedi, anti-komünist politika ortadan kalkmadı. Ama yine de bazı sınırlı demokratik özgürlükler kazanıldı. Türkiye İşçi sınıfının ve demokratik güçlerin nice yıllardır kalın barajlar gerisinde biriken gücü bu cılız demokratik özgürlüklerle bile bir çırpıda çiğ gibi büyümeye başladı. TIP'in kurulması, sonra da DISK'in örgütlenmesiyle memlekette ileri adımlar atıldı. Ama bu adımlar kuşkusuz yeterli değildi. Komünist Partisi'nin önderliği olmaksızın işçi hareketinin kalıcı kazanımlar elde etmesi, hele kurtuluş kavuşması olanaksızdır.

TKP'nin gelişen koşullardan yararlanarak daha iyi örgütlenmesi, yeni bir parti programı ve tüzüğüyle önderlik görevini üstlenmesi gerekiyor. Bu görevi, 1973 yılına dek, Bilen Yoldaş'ın çetin savaşımına karşın yerine getirilemedi.

Bilen Yoldaş 1969 Komünist ve İşçi Partilerinin Danışma Toplantısına katıldı. Bu Toplantı, emperyalizme, harpçiliğe,

gericiliğe, faşizme ve ırkçı rejimlere karşı savaşta anti-emperyalist ve barışçı güçleri ortak savaşa çağırıyor. Komünist ve İşçi Partilerinin önünde duran sorunları aydınlattı, sağcı ve solcu revizyonizme karşı komünist hareketin birliğini savundu.

12 Mart faşist biçimi yönetim, serüvenciliğin, Maoçuluğun işçi sınıfına düşman karakterini, faşizmin aracı olduğunu ve legal sosyalist akımın dayanıksızlığını gösterdiği gibi, Parti yönetimindeki uyuşukluğun, beceriksizliğin zararlarını da gözler önüne serdi. Bu koşullarda, 24 Mayıs 1973 günü toplanan TKP Politik Bürosu Parti yönetiminde değişiklik yaptı. TKP Genel Sekreterliğine Bilen yoldaş getirildi. Bu tarihsel kararlar, Türkiye işçi sınıfının savaşımında yeni bir aşamayı başlattı. TKP bütün alanlarda bugüne dek görülme-yen bir atılım içine girdi. Bilen Yoldaş adım adım hazırladığı bu atılım dönemini simgelemek üzere MK organına bu nedenle Atılım adını verdi. TKP'nin hızla geliştirdiği bir aşamada Avrupa Komünist ve İşçi Partileri'nin Berlin Konferansı 29-30 Haziran 1976'da toplandı. Bu toplantı önemli bir belgeyi onayladı. Bilen Yoldaş toplantıda dünya komünist ve işçi hareketinin birliğini savundu. Proletarya enternasyonalizminden her türlü ayrıştı, özellikle anti-Sovyetizmin her türlüünü kesin bir dille suçladı. Konferans TKP'nin uluslararası saygınlığının hızla arttığını gösterdi. Ortak belgede, TKP üzerindeki yaşağın kaldırılması istendi, ülkemizdeki tüm ilerici güçlerle dayanışma dile getirildi.

TKP, Bilen Yoldaş'ın Leninci önderliği altında kısa zamanda yeniden örgütlendi. Bunun ilk sonucu 26 Şubat 1977 günlü MK bildirisıyla açıklanan TKP Konya Konferansı oldu. Bütün parti örgütlerin temsil yeteneğinde bir delegasyonla toplanan TKP Konferansı, partinin yeni program ve tüzüğünü, Genel Sekreteri, parti yönetim organlarını onayladı. Bilen Yoldaş bu tarihsel konferansa MK adına bir rapor okudu.

Şimdi TKP Bilen Yoldaş'ın önderliğinde çetin savaşların içindedir. Partimiz, bu çetin savaş yolundan, Mustafa Suphilerin, Salih Hacıoğullarının geleğinden gelen ve her türlü zorluğu yenmeyi bilen yeni kuşaklarla sıralarını her gün biraz daha kabartıyor.

Büyük Ekim Devrimi'nin 60. yılında TKP Lenin'in partisi SBKP'yi, büyük Sovyet ülkesinin yeni kazanımlarını coşkuyla selamlıyor. Bilen Yoldaş'ın "Sovyetler Birliği yaşasın" belgisini, Partimiz, ülkemizin bağımsızlık, her türlü sömürden kurtuluş savaşında yol gösterici belge olarak görüyor. Partimiz Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi yolunda ilerliyor!

OKUYUCULARIMIZ YAZIYOR

Zamlar, kıtlık ve "hamleler" ülkesi

MC yeniden kuruldu kurulu- lu, ölüm, terör yine aldı yürüdü.

Sözüm ona barıştan, refah-tan yana olan bu eli kanlı ihanet cephesi, hiç utanmıyor. Zam fur-yası başladı. Tekel mallarına %150 zam yapıldı. Benzin, motorin, mazot, fuel-oil, elektrik, DDT, ve DTT zamları sırada. İlaç yok, ekmek yok. İçecek, yiyecek yok. Kıtlık var. Kıtlık!

İşte "büyük Türkiye..." Dev sanayi hamleleri ülkesi (!), "Barış ve refah (!) devleti".

Halkımızın direnişi yükseliyor, maddi güce dönüşüyor.

Ama hâlâ "iç barış" sesleri, dar parlamento içi boş hesaplar kesilmedi. Parlamento, sokaktaki yığınsal eylemlere arka olduğu ölçüde önemli bir silâh. Bakın MC parlamento içi ve dışı tez-

gâhlarını ne güzel uyumluyor. Sokakta Türkiye'nin itleri insan öldürüyor, parlamentoda MC haykırıyor: "Beynelmîl Komünizm."

İyi bir örnek değil belki ama yine de vermek gerek. Çünkü kimileri burnunun ucunu bile göremiyor. Kimileri de bal gibi görüyor da, "şimdilik nasıl olsa en çok sayılabende var deyip" yan çiziyor.

Gelecekte bunlar yine anlatılacak. Ama bu kez konular değişik olacak. Doğal olarak, anlatmanın amacı da başka olacak. Fakat "o gün'e" dek anlatmaya, çağırılmaya devam! Bu zorluk, çünkü "o gün'e" ulaşmak, bu gün yapılanlara bağlı.

Mehmet Savaş
Londra

İTİB 6. Olağan Genel Kurul kararları

TKP'YE ÖZGÜRLÜK!

Türkiye işçi sınıfının biricik Leninci partisi Türkiye Komünist Partisi, hapis, kan, işkence dolu 57 savaş yılını geçtiğimiz günlerde geride bıraktı. 24 Mayıs 1973 tarihli Politik Büro toplantısında alınan kararla TKP büyük bir atılım girdi. Gelişti. Yiğitlerin arasında kök saldı. Yiğitler TKP'nin belgileri ardından yürüyor. 1 Mayıs gösterileri, DGM'ye karşı Genel Grev, şimdi de Ulusal Demokratik Cephe çağrısını benimseyen işçiler, emekçiler, köylüler, gençler TKP'nin etrafını sarıyor.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi habire TKP'ye saldırıyor, saldırıyor. Faşist komandoları saldırı tamadığı yere Maocu bozkurtları, karşı-devrimcileri saldırıyor.

Bütün bu baskılar, kanlı saldırılar işçileri, köylüleri, gençleri TKP'den ayıramıyor, ayıramayacaktır. İşçi sınıfının partisine özgürlük, Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük belgileri grevlerden, sokaklardan savaş alanlarından yükseliyor. Yurtseverler, aydınlar, her namuslu vatandaşın demokrasinin mihenk taşı TKP'ye özgürlük belgisini benimsiyor.

(.....)

TKP sosyalizm yolunda savaşa savaşa bileğinin hakkıyla

özgür olacaktır. TKP işbirlikçi holdingci burjuvaziye vura vura, faşizmi ezerek, grevlerden, gösterilerden, barikatlardan yükselen savaşıyla özgür olacaktır.

Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük!
Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!

BÜYÜK OKTOBR'UN 60. YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARI ÜZERİNE KARAR TASARISI

Bundan 60 yıl önce Aurora zırhlısının top sesleri Rusya'da Sosyalist Devrimi müjdeliyordu. Smolni'den, Bolşevik Partisi'nin, Askeri Devrimci Komite'nin direktifiyle işçi, köylü ve asker partizan birlikleri burjuvazinin iktidarını yıkmak, tüm iktidarı işçi, köylü ve asker sovyetlerine geçirmek, proleter diktatörlüğünü ilan etmek için Çarın kişlik sarayına doğru yürüyorlardı. Rusya işçileri, emekçileri Lenin'in ve Bolşevik Partisi'nin önderliğinde dünyada ilk kez sosyalist devrimi gerçekleştirdiler. (.....)

60. yılı kutlamak sıradan bir olay değildir. Bu kutlama oportünizme karşı bir savaş, bu kutlama Leninizm ilkelerinin bugün

de geçerliliğini dünyaya bir kez daha duyurmaktır.

Bu can alıcı gerçeğin tüm sıcaklığıyla bilincinde olan İTİB 6. Olağan Genel Kurulu; 60. yılı kutlama hazırlıklarına aktif olarak katılmayı; bununla ilgili eylem düzenlemeyi karar altına alır.

Yaşasın Leninizm!
Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!
Yaşasın SBKP!

MADEN-İŞ ÜZERİNE KARAR TASARISI

İşçi sınıfımızın gerçek devrimci ve savaşçı sendikası DISK'e bağlı Maden-İş üyesi 40 bin yiğit metalurji işçisi ülkemizde işçi sınıfımıza, emekçi halkımıza hayat hakkı tanımayan, işbirlikçi tekelci burjuvaziye, onun saldırgan örgütü MESS'e karşı yürüttüğü şanlı grevinin 5. ayına giriyor. Yiğit grevciler 4 aydır grev boylarında, fabrikalarda savaş nöbeti tutuyor.

İşçi sınıfımız burjuvazinin kanlı iktidarını çökertmekte, emperyalizmin, holdingçilerin hegemonyasını kırarak kararlıdır. İşçi sınıfımızın, yiğit Maden İş'in şanlı tarihine "DGM'yi Ezdik, Sıra MESS'de!" belgisi

altın harflerle işleniyor.

Maden-iş'e onun haklı savaşına destek ve dayanışma halkası genişliyor. Ulusun ezici çoğunluğu grevcilerden yana saf tutuyor. Tüm işçi, emekçi kuruluşları, ilerici sendikalar, demokratik gençlik ve kitle örgütleri bu greve geniş destek sağlıyor. İşçi sınıfı ile köylülerin bağışıklığının temelleri işte böylesi bir savaşım içinde oluşuyor.

Bu Genel Kurul'da, İngiltere'deki Türkiyeliler ilericilerin, devrimcilerin örgütü İTİB, bugüne değin tüm gücü ile destek olduğu Maden-İş'in MESS'e karşı şanlı grevinin bundan böyle de her türlü olanaklar ile destekleyeceğini duyurur, karar altına alır.

UDC ÜZERİNE KARAR TASARISI

İşçi sınıfımız sömürüye karşı savaşıyor. Sömürüyü kökünden yıkabilmenin yolu, önce en azılı sömürücülerini, baş düşmanları yenmekten geçer. Baş düşman, kanlı erkini sürdürebilmek için halka faşizmi dayatan emperyalizm ve işbirlikçi, tekelci burjuvazidir. Temel devrimci güç olan işçi sınıfı, bu iki başlı düşmanı tek başına yenemez. Emperyalizmin ve yerli tekelci burjuvazinin dayattığı işsizliğe, pahalılığa, yokluğa, yoksulluğa, kanlı faşist tiranlığa karşı kını, nefreti ve savaş azmi her geçen gün artan geniş halk katmanlarıyla bağışıklıklar kurar. Bağışıklıklarla ilişkileri yürütebilmenin, daha geniş yığınları savaş alanlarına çekebilmenin ve eylemlerde birliği, merkeziliği sağlayabilmenin en iyi yolu ise UDC'dir. Bu nedenle TKP'nin Leninci Genel Sekreteri İ. Bilen'in dediği gibi "İşçi sınıfı UDC'ye dört elle sarılmakla, bunu oluşturmak için savaşımla bugün den sosyalizmin yollarını açar.

İşçi sınıfının birliği UDC'nin beyni, omurgasıdır. İşçi sınıfımızın devrimci savaşçı sendikası DISK dev adımlarla ilerliyor, tüm işçileri toparlıyor, sendikal birlik güçleniyor. En önemlisi, işçi sınıfımızın biricik öncü partisi TKP içinde ve çevresinde politik birliği çelikleşiyor. Herşey işte bu politik birliğe bağlıdır. Herşey TKP'nin gücüne, çelikliğine, Leninci kırmızı bayrağını yükseklerde dalgalandırmasına bağlıdır.

Türkiye'de kent orta katmanları ve köylülük büyük bir çoğunluktur. Bu yığın iyi örgütlenir, savaş alanlarına çekilirse başarı sağlanabilir. Bunun için UDC'nin temeli işçi-köylü bağışıklığıdır.

İşçi düşmanlığına, DISK düşmanlığına, TKP düşmanlığına, anti-komünizmin ve anti-Sovyetizmin her türüne, en başta Maoculuğa UDC'de ver yoktur.

UDC halkın, halkın, yurdunu sevenlerin birliğidir.

Yaşasın UDC. Yaşasın UDC'nin öncüsü Türkiye işçi sınıfı.

Yaşasın işçi sınıfının Leninci örgütü Türkiye Komünist Partisi.

KÜRT HALKI ÜZERİNE KARAR TASARISI

İngiltere Türkiyeliler İlericiler Birliği Olağan Genel Kurulu:

—Türkiye Kürdistanı'nda yönetici sınıflar tarafından Kürt halkı üzerine şoven baskılar, özümseme ve kırım politikası uygulandığını ve bunun MC hükümetleri döneminde yeni boyutlara ulaştığını;

—Buna karşılık Kürt halkının kendi yazgısını özgürce çizmek için verdiği demokrasi ve özgürlük savaşımının güçlendiğini ve haklı savaşımının Türkiye

işçi sınıfı savaşıyla bütünleşerek büyüdüğünü;

—Devrimci savaşımın her cephede Kürt ve Türk devrimcilerinin omuzlarında yükseldiğini;

—Kürt halkının özgürlük mücadelesinde Kürt emekçisini Türkiye emekçilerinden ayırmanın ve şovenist politikaların holdingçilerin, burjuvaziye bütünleşmiş olan Kürt beylerinin ve emperyalizmin Türkiye'de halkları bölme politikasına yarayacağını;

—Bu oyunun Türkiye işçi sınıfı savaşımına zarar vereceğini ve işçi sınıfına vurulacak her darbenin Türkiye Kürdistanı halkı üzerine baskının artması demek olacağını;

—Kürt halkının özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık savaşımının, emperyalizmi, onun yerli ortağı holdingci burjuvaziye ülkemizde yok etme ve sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni devrimci yoldan kurma savaşımından ayrılmadığını görerek;

—Kürt halkına özgürlük ve ulusal yazgısını özgürce belirleme hakkının tanınması yolundaki tüm çabaları bütün gücüne desteklemeyi karar altına alır.

İŞÇİLERİN SORUNLARI ÜZERİNE KARAR TASARISI

(.....) Federasyonumuz İTİB'in 6. Genel Kurulu; İngiltere'deki işçilerimizin pasaport, Home-Office, Doktor, Mahkeme, Avukat, İş ve ev bulma gibi sorunlarına daha köklü çözümler getirebilmek amacıyla, alt örgütlerinde birer işçi bürosu kurulmasını, bu büroların merkezde kurulu bulunan İşçi bürosunca koordine edilmesini ve yönlendirilmesini karar altına alır.

İŞÇİ KOOPERATİFİ KARAR TASARISI

İngiltere'deki işçilerimize ucuz, temiz ve güvenilir bir biçimde gıda maddeleri sağlamak ve böylece onların dil bilmeme ve zaman yetersizliği nedeniyle alış verişte karşılaştıkları zorluklara da bir çözüm getirmek amacıyla bir İşçi Gıda Kooperatifi kurulmalıdır. Bu kooperatif aynı zamanda mali güçlüklerle karşılaşan üyelerine çeşitli krediler açarak işçilerimizin arasında dayanışmayı güçlendirmeyi de görev bilmelidir.

İTİB 6. Genel Kurulu, İşçi Kooperatifinin en kısa zamanda hayata geçirilmesi yolunda çalışmalar yapılmasını karar altına alır.

**TKP MK Genel
Sekreteri
İ. Bilen yoldaşın
Parti
Konferansı'nda
okuduğu
Merkez Komitesi
raporu**

Konya, 1977

Yeni çıkan bu kitapçığı
oku ve oku!

**İŞÇİNİN SESİ'nin
bu sayısı 14.000 adet
basılmıştır**

Genel Kurulumuzda konukların yaptıkları konuşmalardan

Britanya Komünist Partisi

Değerli Yoldaşlar,
Genel Kurulumuzda, Britanya Komünist Partisi'nin üyesi bulunduğum Merkez Komitesi ve Sekreteri olduğum BKP Londra İl Örgütü adına selâmlarımı sunarım.

Ülkenizde benzeri görülmemiş bir sınıf savaşı sürüyor. Bu savaşımın işçi sınıfının öncü örgütü Türkiye Komünist Partisi'nin legale çıkması bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda büyük bir adım olacaktır.

Kıbrıs konusunda aldığımız tutum ilkesel davranışın bir örneğiydi. Emperyalizmin, NATO'nun, adanın gerici güçleriyle birlikte bu bölgeyi kontrol altına almak için giriştiği saldırısına karşı ilkelerinizi böylesine savunmanız yalnız Britanya'nın değil, bütün dünya ilerici güçlerinin en sıcak desteğini kazanmıştır.

Britanya işçi sınıfı hareketine gösterdiğiniz dayanışma ve destek örgütünüzün ne kadar ilerlediğinin somut kanıtıdır. Bizim de, sizin savaşımınızı desteklemek görevimizdir.

Portekiz Komünist Partisi

Değerli Dostlar, Yoldaşlar,
Portekiz Komünist Partisi'ni İngiltere temsilcisi olarak siz Türkiye işçi sınıfı savaşçılarına en militan selâmlarımızı sunarım.

"Bütün ülkelerin işçileri birleşin" belgisi günümüzde daha da geçerlidir. Bu belge, emperyalizmin tüm çabalanna ve komplolarına karşı proleterya enternasyonalizminin yüce ilkelerinin de bir silâhidir. Bu belge, Marksizm-Leninizm ilkelerinin korunmasında, Büyük Ekim Devrimi'nin etkisinde ve Sovyetler Birliği'nde somutlaştı.

Amerikan emperyalizmi, Ortak Pazar tekelleri ve Portekiz tekelcileri, Portekiz halkının 25 Nisan kazanımlarına karşı Avrupa sosyal-demokrasininin yardımıyla saldırıya geçmiştir. Biz Portekiz'i Batı Avrupa'da politik olarak en ileri ülke haline getiren toprak reformunun kazanımlarını, işçilerin endüstriyel kontrol etme hakkını geri almak isteyen bu saldırganlara karşı

savaşıyoruz.

Portekiz'i yöneten Sosyalist Parti liderliği emperyalizmle bütünleşmiştir. Portekiz'de sosyal-demokrasinin çıkış yolu kapalıdır. Onlar, bu yolla, demokratik hakları kısıtlayarak, baskıları artırarak faşizmin yollarını yeniden açıyorlar. Böylece halka ihanet ediyorlar. Portekiz'de tek ve gerçek çözüm sosyalizmdir. Portekiz halkı, Portekiz Komünist Partisi ve İntersendikalle birlikte bunun için savaşıyor. Emperyalizm, gericiлик ve onun ürünü olan oportünizm yenilecektir.

Yaşasın Portekiz ve Türkiye halklarının savaşımı!
Yaşasın proleterya enternasyonalizmi!

Yaşasın İTİB!

Carlos Placido

PKP İngiltere Temsilcisi

Yunanistan Genç Komünistler Birliği (KNE)

Sevgili Yoldaşlar,
Yunanistan Genç Komünistler Birliği (KNE) adına 6. Kongrenize başarılar diler, tüm Yunanistan komünistlerinin militan, yoldaş selâmlarını sunarım.

Emperyalizm, Orta-Doğu, Lübnan, Kıbrıs ve Ege'de savaş kışkırtıcılığı yaparak bölgemiz halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşımını zayıflatmaya çalışıyor. Halklarımız emperyalizmin bu planlarını, "ulusal çıkarlar" demagojisine sığınan Yunanistan ve Türkiye oligarşilerinin gerçek yüzünü görüyor. Birbirlerine dayanan bu düşmanlara karşı, yerli ve yabancı tekelere, NATO'ya karşı ortak savaş halklarımızı daha da yakınlaştırmıştır.

Partimizin Şubat ayında yapılacak olan 10. Kongresi yaklaşıyor. Bu, 1945'den bu yana, legal koşullarda toplanan ilk kongredir. 10. Kongre, anti-emperyalist, anti-tekel cephe savaşımımızda önemli bir adım olacaktır.

Metal işçilerinin, DISK'in savaşımı, kahraman TKP'nin görkemli gelişmesi bizim için sevinç kaynağı oluyor. Ülkenizde her geçen gün daha da yükselerek gelen kavgaya sesleri gücümüze güç katıyor. Türkiye Komünist Partisi'nin Ulusal Demokratik Cephe savaşı esinlendiricidir. TKP'nin Marksizm-Leninizm

ve proleterya enternasyonalizmi ilkelerini ödünsüz olarak savaşlarda yaşatması bu başarıların kaynağıdır.

Yaşasın Yunanistan ve Türkiye halklarının ortak savaşı!
Yaşasın proleterya enternasyonalizmi!

Irak Komünist Partisi

Değerli Dostlar,

Irak Komünist Partisi İngiltere örgütümüzün, Irak komünistlerinin sıcak selâmlarını sunarım. Örgütünüz İTİB'in Türkiye devrimine omuz veren çalışmalarını övgüyle izliyoruz. Türkiye Komünist Partisi'nin Marksizm-Leninizm ve proleterya enternasyonalizmi bayrağı altında yürüttüğü kahraman savaşından onur duyuyoruz.

Yaşasın Irak ve Türkiye halklarının dostluğu!

Yaşasın proleterya enternasyonalizmi!

Afrika Ulusal Kongresi (Güney Afrika Cumhuriyeti)

Değerli Dostlar,
6. Kongrenize Afrika Ulusal Kongresi ve Güney Afrika halkının militan selâmlarını ve başarı dileklerini getiriyorum.

Afrika Ulusal Kongresi'nin savaşımı, Güney Afrika Cumhuriyeti faşist rejimine, onun halka uyguladığı terör kampanyasına yönelmiştir. Geçen Haziran'dan bu yana kadrolarımızı yüzlerce bu savaşta yaşamalarını yitirdi, hapsedildi, işkenceden geçirildi.

Güney Afrika ve Türkiye halklarının savaşımı ortaktır. Emperyalizme ve faşizme karşı utkuları da ortak olacaktır.

6. Kongremizde ayrıca şu örgütlerin temsilcileri birer konuşma yaptılar:

- Şili Komünist Partisi
- Brezilya Demokratik Hareketi
- Hollanda Türkiyeliler İşçiler Birliği
- İngiltere Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği

**ATILIMI OKU
VE OKUT!**

İŞÇİNİN SESİ 15 GÜNLÜK DEVRİMCİ İŞÇİ GAZETESİ
Sahibi İngiltere Türkiyeliler İlericiler Birliği
Yazışma Adresi 56, Mansfield Rd. Ilford, Essex, England
Masrafı 15p Yıllık Abone £6(sterlin) (Almanya için 30 DM)
Baskı Anvil Printers Limited (T.U.)